

**ΑΡΧΙΜ. ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΖΕΡΒΑΚΟΥ
ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΥ**

*Ἱερᾶς Κοινοβιακῆς Μονῆς ΖΩΟΔ. ΠΗΓΗΣ
Λογγοβάρδας ΠΑΡΟΥ*

**ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΑΠΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
ΚΑΙ
ΟΙ ΚΑΡΠΟΙ ΑΥΤΟΥ**

*«Εἴ τις πᾶσαν παράδοσιν ἔγγρα-
φον ἢ ἄγραφον ἀθετεῖ, ἀνάθεμα».
(Ζ' Οἰκουμενικῆ Σύνοδος).*

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΠΕΡΙΟΔΙΚῸΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ.

Θ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ν Ι Κ Η

«Πανσάτω ἡ καινοτομία, ὅτι μιαίνει τὴν ἀρχαιότητα.
Ἄμωμος γὰρ ὁ Νυμφίος καὶ ἡ αὐτοῦ Νύμφη, ἡ Ἐκ-
κλησία».

(Ἰ. Αὐγουστίνος)

ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΑΠΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΡΠΟΙ ΑΥΤΟΥ

«Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ,
εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις,
πραότης, ἐγκράτεια». (Γαλ. Ε' 22)

Κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ ἔτους 1924 ὁ τότε Πατριάρχης Κων-
σταντινουπόλεως Μελέτιος Μεταξάκης, ἀπρομελετήτως, ἀπερισκέ-
πτως καὶ ἀντικανονικῶς κατήργησε τὸ πάτριον παλαιὸν ἡμερολό-
γιον καὶ εἰσήγαγε τὸ νέον παπικόν, παρὰ τὴν ἀντίθετον γνώμην τῶν
τριῶν Πατριαρχείων, Ἱεροσολύμων, Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιο-
χείας καὶ ἄνευ τῆς ὁμοφώνου συμφωνίας πασῶν τῶν Ὁρθόδοξων
καὶ ὁμοδόξων Ἐκκλησιῶν, μὲ 6 μόνον Ἀρχιερεῖς ὁμόφρονάς του,
ἀντορθόδοξως φρονούντων, τῶν λοιπῶν 6 Ἀρχιερέων συνοδικῶν
ἀποχωρησάντων τῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπό-
λεως ὡς μὴ συμφωνησάντων εἰς τὴν ἀπερίσκεπτον, ἀπρομελέτη-
τον, ἀντικανονικὴν καὶ παράνομον εἰσαγωγὴν τοῦ Παπικοῦ νέου
ἡμερολογίου εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινου-
πόλεως. Ἀφοῦ εἰσήγαγε τοῦτο παρανόμως, ἔγραψεν ἐπιστολὴν εἰς
τὸν τότε Μητροπολίτην Ἀθηνῶν Χρυσόστομον προτρέπων αὐτὸν
νὰ τὸ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Χρυσόστο-
μος ὅστις πρὶν γίνῃ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν εἶχε γράψῃ ἐναντίον
τῆς καινοτομίας τοῦ νέου ἡμερολογίου εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἐκκλη-
σιαστικὸς Κῆρυξ», φύλ. 142 καὶ εἰς τὸ σύγγραμμά του Ἐκκλη-
σιαστικὴ Ἱστορία σελ. 482 καὶ προφορικῶς κατὰ τὸ ἔτος 1923
εἰς τὴν συσταθεῖσαν Ἐπιτροπὴν περὶ εἰσαγωγῆς τοῦ νέου ἡμε-
ρολογίου εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ὡς μέλος

τῆς ἐπιτροπῆς, ἐξέθεσε τὴν γνώμην του εἰπών, ὅτι κατ' οὐδένα λόγον συμφέρει ἡ εἰσαγωγή τοῦ νέου ἡμερολογίου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, διότι εἶναι ἐπόμενον νὰ κηρυχθῇ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ὡς σχισματικὴ. Τὴν γνώμην του ταύτην, ἐδέχθη ἡ ἐπιτροπὴ ὡς σοφὴν καὶ ὠφέλιμον καὶ ἀπεφάσισεν δημοφώνως καὶ δημογνωμόνως, ἡ μὲν Ἐκκλησία νὰ ἀκολουθῇ διὰ τὰς ἐορτὰς τὸ παλαιόν, ἡ δὲ Πολιτεία διὰ τὰς μετὰ τῶν Ἐθνῶν συναλλαγὰς τῆς ἀκολουθῇ τὸ νέον. Ὅταν ἔλαβε τὴν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν Πατριάρχην ἐλησμόνησε τί εἶχε γράψει καὶ τί εἶχεν εἶπει ἐναντίον τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέου Παπικοῦ ἡμερολογίου. Τὸ ἐδέχθη προθύμως καὶ τὸ εἰσήγαγεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Καρποὶ τοῦ Παπικοῦ νέου ἡμερολογίου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος.

Πληροφορηθεὶς, ὅτι πρόκειται νὰ εἰσαχθῇ τὸ νέον ἡμερολόγιον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ προβλέπων τὰ κακὰ τὰ ὁποῖα ἔμελλον νὰ ἀκολουθήσωσιν, ἔγραψα ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Χρυσόστομον καὶ παρεκάλουν νὰ προσέξῃ νὰ μὴ εἰσαγάγῃ τὸ νέον Παπικὸν ἡμερολόγιον. Πρόσεξε τῷ ἔγραψα, Μακαριώτατε, μὴ διαιρέσετε τὴν Ἐκκλησίαν. Ἐπὶ 1600 περίπου ἔτη πού ἐκράτει, ἐν χρῆσει, τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον οὐδεμίαν βλάβην ὑπέστη. Δὲν ὑπάρχει καμία ἀνάγκη νὰ διαιρέσετε τὴν Ἐκκλησίαν. Ἀφήσετέ την ἥσυχον καὶ εἰρηνικὴν. Ἀνάγκη ἀπόλυτος καὶ ἐπείγουσα εἶναι νὰ εἰρηνεύσετε τὸ Ἔθνος τὸ ὁποῖον εἶναι διηρημένον εἰς δύο μερίδας Λαϊκοὺς καὶ Βενιζελικοὺς, καὶ ἡ μία μερὶς ζητεῖ νὰ ἐξοντώσῃ τὴν ἄλλην διὰ νὰ ἐπικρατήσῃ. Φροντίσατε δι' ἐγκυκλίων, διὰ κηρυγμάτων, διδασκαλιῶν, νοθεσιῶν, ἐλέγχων, ἐπιτιμίων, νὰ παύσῃ ἡ δυσσεβῆς βλαστημία, ἡ ἄσεμνος ἀμφίσεσις τῶν γυναικῶν, αἱ ἀσέλγεια, αἱ ἀκολασίαι, τὰ διαζύγια. Νὰ καταργηθοῦν τὰ ἄσεμνα πορ-

νογραφικὰ περιοδικὰ, μὲ τὰς αἰσχροὺς φωτογραφίας, (αἱ αἰσχροὶ παραστάσεις τῶν θεάτρων καὶ κινηματογράφων καὶ τὰ λοιπὰ εἶδη τῆς κακίας, δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς τοιαῦτα πράσσοντας. Τὸ Πάτριον Παλαιὸν ἡμερολόγιον δὲν ἐπροξένησεν, οὔτε προξενεῖ καμίαν βλάβην. Τόσοι Ἅγιοι τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, Πατέρες Θεοφόροι, σημειοφόροι, θαυματουργοὶ δὲν τὸ ἔθιξαν, δὲν τὸ ἐσάλευσαν, διὰ νὰ μὴ σαλεύσῃ ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ εἰρήνη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ πῶς Ἔμεις τολμᾶτε καταφρονεῖντες τόσῃν πληθὺν Ἁγίων καὶ σὺν αὐτοῖς καταφρονεῖτε Αὐτὸν τὸν Θεάνθρωπον, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ἀρχηγὸν τῆς εἰρήνης, ὅστις ἔφερε τὴν εἰρήνην εἰς τὸν κόσμον, εἰρηνεύσει τὸν Θεὸν μὲ τὸ ἀνθρώπινον γένος καὶ ἀνερχόμενος εἰς Οὐρανούς πρὸς τὸν Οὐράνιον Πατέρα, ἀφῆκεν εἰς τοὺς Μαθητὰς Αὐτοῦ, εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς πάντας τοὺς χριστιανούς, πασῶν τῶν γενεῶν τὴν εἰρήνην. «*Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν*». (Ἰωάν. ΙΔ' 27). Πῶς ἀποτολμᾶτε τόσον ἐλαφροῦ τῇ συνειδήσει, νὰ ἀπομακρύνετε ἀπὸ τοὺς Χριστιανούς τὴν εἰρήνην καὶ νὰ ἐμφυτεύετε τὴν διαίρεσιν, τὴν σύγχυσιν, τὸν φθόνον, τὴν ταραχὴν; Τὴν ἐπιστολήν μου ταύτην ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Παπαδόπουλος τὴν ἔλαβε καὶ τὴν ἀνέγνωσε, διότι τὴν ἔστειλα μὲ ἄνθρωπον ἔμπιστον συγγενῆ του, τὸν ἀείμνηστον κ. Σπυρ. Καλόθετον, ἀλλ' ὅμως δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν του, ὅσα τῷ ἔγραψον καὶ ἀπήντησεν (ὄχι ὁ ἴδιος, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἀνωτέρου συγγενοῦς του), ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐλέγχω τοὺς ἀνωτέρους μου, ἀλλὰ νὰ ὑπακούω. Τῷ ἔστειλα καὶ δευτέραν ἐπιστολήν εἰς τὴν ὁποῖαν τῷ ἔγραψα μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἐξῆς: Μακαριώτατε, σᾶς ἔγραψα εἰς τὴν προηγουμένην μου ἐπιστολήν οὐχὶ διὰ νὰ λυπηθῆτε, ἀλλὰ διὰ νὰ χαρῆτε. Σᾶς ἔγραψα ὅσα εἶναι ἀληθῆ. Σᾶς ἔγραψα νὰ ἀκούσετε ὄχι ἐμὲ τὸν ἐλάχιστον, ἀλλὰ νὰ ἀκούσετε τὸν Ἀρχηγὸν τῆς εἰρήνης, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔφερε τὴν εἰ-

ρήνην καὶ μᾶς παρήγγειλε νὰ εἰρηνεύσωμεν τοὺς ἀνθρώπους διὰ τῆς κατὰ Θεὸν ἀγάπης καὶ εἰρήνης καὶ ὄχι νὰ τοὺς διαιρῶμεν, νὰ τοὺς ταράττωμεν καὶ συγχίζωμεν. Ἐπειδὴ δὲν ἐδέχθητε τὴν ἀλήθειαν οἷς γράφω καὶ δευτέραν οὐχὶ ἐξ ἑμαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα γράφει ὁ τῆς Οἰκουμένης Διδάσκαλος Θεοκῆρυξ Ἀπόστολος Παῦλος, τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὴν πρὸς Γαλάτας αὐτοῦ ἐπιστολὴν ἐλπίζων νὰ πεισθῆτε. «*Ἀδελφοί, λέγει, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία κ. λ.π.*». Ὁ καρπὸς τοῦ νέου παπικοῦ ἡμερολογίου τὸ ὅποιον ἀπερισκέπτως, ἀντικανονικῶς καὶ παρανόμως εἰσηγάγετε, καταργήσαντες τὸ πάτριον, ἐφυγάδευσε τὴν ἀγάπην καὶ ἔφερε τὸν φθόνον. Ἐφυγάδευσε τὴν χαρὰν, καὶ ἔφερε τὴν λύπην. Ἐφυγάδευσε τὴν εἰρήνην καὶ ἔφερε τὴν διαίρεσιν, τὰς διαμάχας, τὰς φιλονικίας καὶ τοὺς πολέμους. Οἱ Χριστιανοί, Μακαριώτατε, ποῦ ἦσαν ἠνωμένοι τοὺς διηρέσατε. Τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία ἐπὶ 20 αἰῶνας ἦτο μία, ὑμεῖς τὴν διηρέσατε εἰς δύο, εἰς τὴν τῶν παλαιοημερολογιτῶν καὶ εἰς τὴν τῶν νεοημερολογιτῶν. Οἱ Χριστιανοί Ὁρθόδοξοι Παλαιοημερολογίται ἤρχισαν νὰ σᾶς καταρῶνται, νὰ σᾶς ἀναθεματίζουν, διὰ τὴν διαίρεσιν ποὺ τοὺς ἐπροξενήσατε καὶ τοὺς ἀφηρέσατε τὴν εἰρήνην, τὴν χαρὰν. Λοιπὸν, γνωρίσατε καλῶς, ὅτι οὐ διαστρέφω ἐγὼ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν νέον Ἰσραὴλ, ἀλλὰ ὑμεῖς καὶ ὁ οἶκος τοῦ πάλαι μὲν μαθητοῦ σας νῦν δὲ διδασκάλου καὶ πατρός, τοῦ μασσῶνου Πατριάρχου Μελετίου Μεταξάκη. Σπεύσατε νὰ διορθώσητε τὸ λάθος σας καὶ ἐπειδὴ κακῶς καὶ παρανόμως τὸ παπικὸν ἡμερολόγιον εἰσηγάγετε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καλῶς καὶ ἐννόμως νὰ τὸ ἐκβάλετε καὶ νὰ ἐπαναφέρετε τὸ πάτριον. Ἐὰν ἀμελήσητε νὰ εἰρηνεύσητε, νὰ ἐνώσετε τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν ὁποίαν ἐταράξατε καὶ διηρέσατε, διὰ νὰ ὑπακούσητε καὶ εὐχαριστήσητε τὸν μασσῶνον Πατριάρχην Μεταξάκη, μάθετε, ὅτι ὅλα τὰ κακὰ τὰ ὁποῖα θὰ προέλθουν ἐκ τῆς

ἀσκόπου, ἀπερισκέπτου, ἀντικανονικῆς καὶ παρανόμου εἰσαγωγῆς τοῦ νέου παπικοῦ ἡμερολογίου εἰσθε ὑπεύθυνος καὶ θὰ ἔλθῃ ὥρα κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ μετανοήσετε καὶ μόνος σας θὰ κτυπήσετε τὴν κεφαλὴν σας.

Ἄλλὰ καὶ εἰς τὴν δευτέραν μου ἐπιστολὴν, οὐδεμίαν προσοχὴν ἔδωκεν. Ἐφοβήθη μήπως δυσηρέσει τὸν Πατριάρχην καὶ τὴν τότε ἐπαναστατικὴν Κυβέρνησιν καὶ συνήντα ἐναντιότητος. Ἀπὸ τότε ἤρχισαν οἱ καρποὶ τοῦ νέου ἡμερολογίου, τοὺς ὁποίους ἔδρευσαν πρῶτοι οἱ εἰσαγαγῶντες τὸ παπικὸν νέον ἡμερολόγιον Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Μελέτιος, καὶ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος. Καὶ τὸν μὲν Πατριάρχην Μελέτιον εἰσελθόντες εἰς τὸν θάλαμόν του νύκτα τινά, μερικοὶ Φαναριῶται φανατικοί, ἔδειραν αὐτὸν ἀνηλεῶς, εἶτα σύραντες ἐξέβαλον τοῦ Πατριαρχείου. Εἰδοποιηθεῖσα ἡ Ἀγγλο-Γαλλικὴ Ἀστυνομία διέσωσεν αὐτὸν καὶ δώρησε φρουρὰν πέραξ τοῦ Πατριαρχείου, ἵνα φυλάσῃ αὐτόν, ἀλλ' οἱ ἀνωτέρω κακοποιήσαντες αὐτόν τῷ παρήγγειλαν νὰ μὴ ἐλπίζῃ εἰς τὴν φρουράν, διότι αὐτοὶ θὰ ὑπάγουν νύκτα, θὰ χαλάσουν τὴν στέγην καὶ θὰ κατέλθουν νὰ τὸν θανατώσουν. Τῷ συνίστων, ἐὰν θέλῃ, νὰ σωθῇ, νὰ ἀπέλθῃ τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ζητήσας προστασίαν καὶ ἀσφάλειαν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἔλαβεν ἀπάντησιν, ὅτι, ἐφ' ὅσον δὲν τὸν δέχεται τὸ ποίμνιόν του, δεόν νὰ ἀπέλθῃ τῆς ποίμνης του καὶ οὕτως ἀπελθὼν κατώκησεν εἰς Κηφισίαν καὶ μετ' οὐ πολὺν καιρὸν ἀνερχρικήθη εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας. Ἐξ Ἀλεξανδρείας ἐπεθύμησε νὰ καταλάβῃ τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον Ἱεροσολύμων καὶ ἀποτυχῶν, ἐκ τῆς στενοχωρίας του, ἠσθένησε. Βασανιζόμενος δὲ ὑπὸ τῆς ἀσθενείας καὶ τυπτόμενος ὑπὸ τῆς συνειδήσεως, εἰς τὰς τελευταίας στιγμὰς τοῦ θανάτου του εἶπεν: «*Βασανίζομαι διότι ἔσχισα τὴν Ἐκκλησίαν*». Ὡς πρῶτος οὖν τῆς παρανόμου εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκ-

λαδικήν Ἐκκλησίαν τοῦ παπικοῦ ἡμερολογίου ἐτρύγησε πρῶτος τοὺς καρπούς του. Ὡς δεύτερος κατὰ σειρὰν ἔρχεται ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος, ὅστις μεταβᾶς εἰς τὸν ἐν Πειραιεῖ Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου τὴν 21ην Μαΐου, καθ' ἣν ἐώρταζε μὲ τὸ νέον παπικὸν ἡμερολόγιον ὁ Ναὸς καὶ οἱ νεοημερολογῖται καὶ ἐνῶ ἴστατο εἰς τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον, εἰσῆλθε κουρεὺς τις τὸ ἐπάγγελμα, Καραγιαννίδης ὀνόματι, ἐπλησίασε καὶ προσεποιήθη ὅτι, θὰ ἀσπασθῆ τὴν δεξιάν του. Ἀντ' αὐτοῦ ὅμως, ἐξήγαγεν ψαλίδιον καὶ ὤρμησε νὰ τοῦ ἀποκόψῃ τὴν γενειάδα. Τότε ὁ Μητροπολίτης ἔθεσε τὴν χεῖρα διὰ νὰ φυλαχθῆ. Ἐκεῖνος ὅμως τῷ κατήνεγκε διὰ τῆς ψαλίδος ἀρκετὰ κτυπήματα εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν κατετραυμάτισε. Τὸν μὲν Καραγιαννίδην, εἰδοποιηθεῖσα ἡ Ἀστυνομία, συνέλαβε καὶ ὠδήγησεν εἰς τὰς φυλακάς, τὸν δὲ Μητροπολίτην εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Μητροπόλεως, πρὸς νοσηλείαν. Οὗτοι εἰσὶν οἱ καρποὶ τοῦ νέου παπικοῦ ἡμερολογίου τοὺς ὁποίους πρῶτοι ἐτρύγησαν οἱ φυτεῦσαντες αὐτό.

ΚΑΡΠΟΙ τοῦ νέου ἡμερολογίου εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἑλλαδικὴν Ἐκκλησίαν.

Ἡ εἰσαγωγή τοῦ νέου ἡμερολογίου εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἐπέφερε τὴν διαίρεσιν αὐτῆς καὶ μίαν οὖσαν ἐξ ἀρχῆς τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς τὴν διήρθεσεν εἰς δύο Ἐκκλησίας, τὴν τῶν παλαιοημερολογιτῶν καὶ τὴν τῶν νεοημερολογιτῶν. Ἡ διαίρεσις ἐφυγάδευσε τὴν ἀγάπην τῶν πολλῶν καὶ ἐκ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν. Οἱ πλεῖστοι τῶν φανατικῶν νεοημερολογιτῶν, φρονοῦντες ὅτι εἰς τὸ νέον ἡμερολόγιον εἶδον τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, εὗρον τὴν πίστιν τὴν ἀληθῆ, ὕβριζον τοὺς παλαιοημερολογίτας ὡς ἀμαθεῖς, ἀγροίκους, φανατικούς, καθυστερημένους, σχισματικούς, ἀκεφάλους. Ἀλλὰ καὶ πολλοὶ τῶν παλαιοημερολογιτῶν ἀνταπέδιδον εἰς τοὺς νεοημερολογίτας τὰς ἰδίας καὶ περισσοτέρας ὕβρεις. Ἀπεκάλουν τοὺς

νεοημερολογίτας, ἀσεβεῖς, ἀπίστους, ἀθέους, μασσώνους, κατηραμένους, φράγκους, ἀφορισμένους, ἀναθεματισμένους ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἀγίους, ἀπὸ ὅλας τὰς Ἀγίας καὶ Οἰκουμενικὰς Συνόδους, καὶ τινες ἐξ αὐτῶν δὲν ἔπαυον, συνεχῶς, νὰ ἀναθεματίζουσι τοὺς νεοημερολογίτας. Οἱ νεοημερολογῖται ἔχοντες συμβοηθούς τὴν ἐξουσίαν τῆς Πολιτείας, κατεδίωκον τοὺς παλαιοημερολογίτας, ἐξώριζον, ἐξύβριζον, ἐβασάνιζον, ἐφυλάκιζον καὶ τοὺς ἐξηνάγκαζον, διὰ τῆς βίας, τῶν ἀπειλῶν καὶ τῶν διωγμῶν νὰ ἀσπασθοῦν τὸ νέον ἡμερολόγιον. Ἀλλ' οὐδὲν κατώρθωσαν. Διὰ τί; Διότι δὲν ἐσκέφθησαν φρονίμως, συνετῶς, δικαίως, ὅτι, οἱ παλαιοημερολογῖται τὴν παράνομον καὶ ἀντικανονικὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νέου παπικοῦ ἡμερολογίου καλῶς ἐποίησαν ποὺ δὲν τὴν ἐδέχθησαν. Ἐπειδὴ οἱ Ἅγιοι Θεοφόροι Πατέρες ἐθέσπισαν Πασχάλιον καὶ ἑορτολόγιον νὰ μένουσι ἀσάλευτα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἐπομένως οἱ παλαιοημερολογῖται ἐφύλαξαν μίαν παράδοσιν Πατρικὴν, τὴν ὁποίαν ἐθέσπισαν οἱ 318 Θεοφόροι Πατέρες καὶ ἐκύρωσαν αἱ ἐξ (6) Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι καὶ ἐφύλαξαν ἀσάλευτον, ἐπὶ 1.600 περίπου ἔτη, μυριάδες Ἀγίων. Ἐὰν δὲ ἐνιοὶ τῶν παλαιοημερολογιτῶν ἐκ φανατισμοῦ, ἀδιακρίτου ζήλου καὶ ἀγνοίας ἐξετράπησαν εἰς ἀκρότητα, ἀτασθαλίαν, ἀκόμη καὶ εἰς πλάναν, ἡ αἰτία εἶναι ἡ παράνομος καὶ ἀντικανονικὴ εἰσαγωγή τοῦ νέου παπικοῦ ἑορτολογίου καὶ ἡ ἀποβολὴ τοῦ πατρίου ἑορτολογίου. Ἀκούσατε μερικὰ χαρακτηριστικὰ παραδείγματα:

1 ο ν

Μητροπολίτης τις πληροφορηθεὶς ὅτι εἷς τινα πολίτην τῆς ἐπαρχίας του, Ἱερομόναχός τις παλαιοημερολογίτης, λειτουργεῖ κρυφίως, ἄνευ ἀδείας του, εἰς οἶκον ὃν εἶχε μετατρέψει εἰς Θυσιαστήριον, εἰδοποιηθεὶς ὅτι λειτουργεῖ, ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ στρατιῶτας καὶ κληρικούς καὶ ἔδραμεν οὐχὶ ὡς ἐπίσκοπος πρῶτος, ἀλλ'

ὡς θηρίον ἀνήμερον καὶ εἰσελθὼν ἤρπασε τὸ Ἅγιον Ποτήριον τὸ ἔχουσε, κατεπάτησε τὴν Ἁγίαν Κοινωνίαν, κατεξέσχισε τὰ ἐνδύματα τοῦ Ἱερέως, τὸν ἐράπισε, τὸν ἐλάκτισε καὶ ἐκδιώξας τοὺς παλαιοημερολογίτας ἐσφράγισε τὸν οἶκον!

2 ο ν

Ἄλλος τις Ἀρχιερεὺς, διακόνους καὶ ἱερεῖς ἀσπασθέντας τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον καὶ πάλιν ἐπαναστραφέντας εἰς τὸ νέον, τοὺς ἀνεχειροτόνησεν.

3 ο ν

Ἐτερος Ἀρχιερεὺς διὰ νὰ δείξῃ τὸν πρὸς τὸ παπικὸν νέον ἡμερολόγιον ζήλον του καὶ τὴν πρὸς τὸ παλαιὸν ἀποστροφὴν του, ἐδημοσίευσεν ἄρθρον εἰς Ἐκκλησιαστικὸν περιοδικὸν ὀνομάζων τὸ παλαιὸν Ὁρθόδοξον ἡμερολόγιον σάπιο φροῦτο, τὸ δὲ νέον παπικὸν φρέσκο φροῦτο. Κατὰ τὸ φρόνημά του ἐπὶ 1600 ἔτη ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, εἰς πολλὰ δυσεκατομμύρια συμποσοῦμενοι ἔτρωγον τὸ σάπιο φροῦτο. Ὁμοίως καὶ αὐτός, ὡς λαϊκὸς καὶ ὡς κληρικὸς ἐπὶ 45 ἔτη ἔτρωγε τὸ σάπιο φροῦτο, πῶς δὲν ἀπέθανεν, ὁ δυστυχὴς, ἀπὸ δηλητηρίασιν; Ἐτεροὶ θεολόγοι, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, ἐδέχθησαν τὸ παπικὸν ἡμερολόγιον ὡς σύμβολον τῆς πίστεως δι' ὃ καὶ ἀνείδιζον τοὺς ἐμμένοντας εἰς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς ὅτι ὡς ὁ Ἄρειος ἐσχίσαν τὸν ἄνωθεν ὑφαντὸν τοῦ Σωτῆρος Χιτῶνα! Ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ εἶναι οἱ καρποὶ τοῦ νέου ἡμερολογίου καὶ ἡ ψυχικὴ βλάβη καὶ ζημία, ἣν ἐπροξένησεν εἰς τινὰς φανατικοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν νεοημερολογιτῶν καὶ εἰς τοὺς ἄγαν φανατικοὺς, ζηλωτὰς καὶ ὑπερζηλωτὰς τῶν παλαιοημερολογιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὰς ἀρχὰς ποῦ εἰσῆχθη τὸ νέον ἡμερολόγιον, ἤρχισαν νὰ διαμαρτύρωνται, νὰ κηρύττουν ὅτι ἤλαξεν ἡ πίστις ὡς νὰ ἦτο αὐτὸ καθ'

ἑαυτὸ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον ἢ ἀληθὴς καὶ Ὁρθόδοξος πίστις, τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως καὶ ὅτι χωρὶς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον ὅλα τὰ ἄλλα δὲν ὠφελοῦν. Αὐτὰ τὰ Μυστήρια εἶναι ἄκυρα. Χωρὶς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον οὐκ ἔστι σωτηρία. Δὲν ἐπρόσεξαν, δὲν ἀνέγνωσαν προσεκτικῶς τὰς Ἁγίας Γραφάς, αὐτὸ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Δὲν ἤκουσαν αὐτὸν τὸν ἴδιο τὸν Χριστόν, ὅστις εἰς ὅλην τὴν ἐν Εὐαγγελίῳ ἀναφερομένην διδασκαλίαν του οὐδαμοῦ ἀναφέρει, ὅτι διὰ νὰ σωθῆτε πρέπει νὰ ἀκολουθῆτε τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. Εἰς δὲ τοὺς Ἀποστόλους του ἔδωκε τὴν ἐξῆς ἐντολὴν καὶ παραγγελίαν: «*Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάση τῇ κτίσει*» (Ματθ. κη' 19). Εἶπε νὰ κηρύξετε τὸ Εὐαγγέλιον· δὲν εἶπε νὰ κηρύξετε τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. «*Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται*» (Μάρκ. ΙΣΤ' 16). Ὁ πιστεύσας εἶπε εἰς τὸ Εὐαγγέλιον, εἰς ἐμὲ τὸν ἀληθῆ καὶ τέλειον Θεὸν καὶ τέλειον ἄνθρωπον, δὲν εἶπε ὁ πιστεύσας εἰς τὸ ἄψυχον παλαιὸν ἡμερολόγιον! Ὁ βαπτισθεὶς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σωθήσεται, δὲν εἶπε ὁ βαπτισθεὶς εἰς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον!

Ἐπομένως εἶναι οἰκτροτάτη πλάνη τῶν φανατικῶν ἐκείνων παλαιοημερολογιτῶν, τῶν φρονούντων, ὅτι ἐν οὐδενὶ ἄλλῳ ὑπάρχει σωτηρία, εἰ μὴ ἐν τῷ παλαιῷ ἡμερολόγιῳ!

4 ο ν

Εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέου ἡμερολογίου, δύο μοναχοὶ Ἁγιορεῖται σκητιῶται μεταβαίνοντες ἡμέραν τινὰ εἰς πνευματικόν, ἀσκητεύοντα μετὰ δύο ὑποτακτικῶν του εἰς τι κάθισμα ἔξω τῆς Σκήτης, καθ' ὁδὸν ἤρχισαν συζήτησιν περὶ τοῦ ἡμερολογίου. Ὁ εἰς φανατικὸς ὢν, ἔλεγεν πρὸς τὸν ἕτερον μοναχὸν συνοδοιπόρον του. Τοὺς νεοημερολογίτας ὅταν τοὺς συναντᾷ κανεῖς, πρέπει νὰ ἔχη μάχαιραν νὰ τοὺς σφάξῃ, διότι θὰ μᾶς χαλά-

σουν τὴν θρησκείαν. Ὁ ἕτερος φρονίμως ἔλεγε: Ὁ Χριστὸς εἰς τοὺς Ἀγ. Μαθητὰς Του, ὅταν τοὺς ἔστειλε εἰς τὸν κόσμον νὰ διδάξουν τοὺς, ἐν τῷ σκότει τῆς πλάνης, τῆς ἀσεβείας εὐρισκομένους, δὲν τοὺς εἶπεν, ὅσοι δὲν πιστεύουν ἢ δὲν σᾶς ἀκούουν νὰ τοὺς σφάζετε. Τοὺς εἶπε νὰ τοὺς ἀγαποῦν καὶ διὰ τῆς ἀγάπης, τῆς προσευχῆς, τῆς ὑπομονῆς, νὰ τοὺς ἐπιστρέφουν εἰς τὴν Θεῖαν ἐπίγνωσιν. Ὁ φανατικὸς ἐπέμενε καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐσυμφώνουν, συνεφώνησαν νὰ τοὺς λύσῃ τὴν διαφορὰν ὁ πνευματικὸς. Ὁ πνευματικὸς, στερούμενος τοῦ χαρίσματος τῆς διακρίσεως, τῆς φρονήσεως, καὶ συνέσεως, τὸν μὲν φανατικὸν ἐπήνεσεν ὡς ζηλωτὴν, τὸν δὲ ἄλλον, τὸν συντηρητικὸν κατηγόρησεν ὡς δειλό. Ἐξερχόμενοι τοῦ κελλίου τοῦ πνευματικοῦ ἤρχισεν ὁ φανατικὸς νὰ λέγῃ εἰς τὸν συνάδελφόν του. Ἴδες; Ἴδες; ὁ πνευματικὸς μὲ ἐδικαίωσεν, ἐσένα ἐκατηγόρησε. Ἐπειδὴ ὁ ἄλλος τῷ εἶπε καὶ ἂν ὁ πνευματικὸς σὲ ἐδικαίωσεν, ἀλλ' ὁ Χριστὸς δὲν σὲ ἰδικαίωσε. Τότε ἰδὼν ὁ φανατικὸς εἶς τινα φράκτιν πέλεκυν, τὸν ἤρπασε καὶ ἐφόνευσε ὡς ἄλλος Κάιν τὸν ἀδελφόν του.

5 ο ν

Ἐτερός τις Ἱερομόναχος ἐκ Πατρῶν, ὅστις ὡς ἐξόριστος παρέμενε εἰς τὴν ἡμετέραν Μονὴν τῆς Ζωοδ. Πηγῆς Λογγοβάρδας, μετὰ τὸ πέρας τῆς ποιηῆς του μετέβη εἰς Ἀγ. Ὄρος καὶ ἐγκατεστάθη εἰς σκήτην τινά, ἐκ τῆς ὁποίας μᾶς ἔγραψε (εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέου ἡμερολογίου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος), ἐπιστολὴν εἰς τὴν ὁποίαν μᾶς ἐσυμβούλευσε νὰ μὴ χαιρετῶμεν τοὺς νεοημερολογίτας, νὰ ἀγοράσωμεν δὲ μαχαίρας καὶ ὄπλα νὰ τοὺς φονεύσωμεν! Βραδύτερον ἐπληροφορήθη, ὅτι Ἱερεὺς τις τῆς Σκήτης εἶχε λειτουργήσῃ εἰς τὸ παρεκκλήσιον σῆς συνοδείας τοῦ ἀνωτέρω Ἱερομονάχου, διατελοῦντος τούτου ἐν ἀργείᾳ, καὶ ἀφοῦ ἐλειτούργησε ἀφῆκε εἰς τὴν

Ἐκκλησίαν εἰς τὸ Ἅγιον Ἀρτοφόριον τινὰς Μαργαρίτας διὰ νὰ μεταλαμβάνουν γέροντα τινὰ ἀσθενῆ. Ἐπειδὴ ὁ Ἱερεὺς εἰς τὴν Λειτουργίαν ἐμνημόνευσε τὸν τότε Πατριάρχην, ὁ ἀνωτέρω Ἱερομόναχος ἐπῆγε λάθρα ἐπῆρε τοὺς ἁγίους μαργαρίτας καὶ τοὺς κατεπάτησε! (').

6 ο ν

Δύο Ἱερομόναχοι πνευματικοὶ παλαιοημερολογίται, ἐν Σύρω, εἶχαν ἀναμεταξύ των ἔχθραν. Ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν ὁσάκις ἐπήγαιναν ἄνθρωποι πρὸς αὐτὸν νὰ ἐξομολογηθοῦν ἄνδρες, γυναῖκες, δὲν τοὺς ἠρώτα νὰ εἴπουν τὰς ἁμαρτίας των, ἀλλὰ τοὺς ἠρώτα πρῶτον μὲ ποῖον ἡμερολόγιον πηγαίνουν καὶ ὅταν ἐξομολογούμενοι τῷ ἔλεγον κατ' ἀνάγκην πηγαίνωμεν μὲ τὸ νέον, τότε δὲν τοὺς ἄφηνε νὰ ἐξομολογηθοῦν. Τοὺς ὕβριζε καὶ τοὺς ἐδίωκε. Φύγετε, τοὺς ἔλεγε, ἀφορισμένοι, κατηραμένοι καὶ ἀναθεματισμένοι. Ὅταν τῷ ἔλεγον τί νὰ κάμωμεν, νὰ μὴν πηγαίνωμεν διόλου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν! Νὰ μὴ βαπτίζωμε τὰ παιδιὰ μας, νὰ μὴ κοινωνῶμεν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων! Ὅχι τοὺς ἔλεγε, νὰ μὴ πηγαίνετε, διότι αἱ Ἐκκλησῖαι ἐφράγκεισαν, οἱ Ἱερεῖς καὶ Ἀρχιερεῖς ὅλοι ἔγιναν φράγκοι. Διὰ τὸ βάπτισμα τῶν παιδιῶν σας νὰ προτιμᾶτε νὰ βάψετε εἰς μίαν σκάφην νερὸ καὶ νὰ τὰ πλένετε, ἢ νὰ τὰ πηγαίνετε εἰς τὴν θάλασσαν νὰ τοὺς κάνετε ἕνα λουτρόν. Καὶ διὰ τὴν θεῖαν Κοινωνίαν τοὺς ἐσυμβούλευε νὰ προτιμοῦν νὰ γαμίζουν ἕνα ποτήρι οἶνον καὶ νὰ βρέχουν μέσα μία φέτα ψωμὶ νὰ τρώγουν. Τοιαύτας συμβουλὰς ἔδιδον καὶ ἄλλοι τινὲς ζηλωταὶ Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς καὶ μοναχοὶ παλαιοημερολογίται. Προσέθετε δὲ ὁ ἀνωτέρω Ἱερομό-

1) Τὰς πληροφορίας ταύτας ἔλαβον ἀπὸ τὸν φιλαληθέστατον ἀείμνηστον Μοναχὸν Γέροντα Ἀθιμέλεχ Μπονάκη, ἕνα τῶν ὀλίγων καὶ ἐκλεκτῶν μοναστῶν, ἀσκήσαντος εἰς Μικρὰν Ἀγίαν Ἄνναν - Ἀγ. Ὄρους.

ναχος και μίαν αίσχροτάτην φράσιν, με ἔπαρσιν και ἀλαζονείαν, μάλλον ἀσυνειδησίαν και ἀναισθησίαν. Ἐγὼ τὴν Κοινωνίαν τῶν νεοημερολογιτῶν τὴν βάζω κάτω και τὴν πατῶ και ἄλλας ὕβρεις, αἱ ὁποῖαι οὔτε νὰ λέγωνται, οὔτε νὰ γράφονται πρέπει. Οὗτος ὑπερέβη εἰς τὴν ἀσέβειαν και τὸν προαναφερθέντα Ἱερομόναχον. Οὗτος Παλαιοημερολογίτης ὢν και πνευματικὸς με ἕτερον παλαιοημερολογίτην πνευματικὸν εἶχεν μῖσος ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον ἄσπονδον. Μεταβάς καιρόν τινα εἰς Σῦρον πρὸς ἐξομολόγησιν τῶν πνευματικῶν μοι τέκνων και ἄλλων πιστῶν χριστιανῶν με παρεκάλεσάν τινες φιλόχριστοι νὰ φροντίσω νὰ τοὺς εἰρηνεύσω και παύσουν τὸ μῖσος, διότι σκανδαλίζουν ὄχι ἓνα τῶν μικρῶν ἐλαχίστων, ἀλλὰ πολλὰς ἑκατοντάδας. Τοῦτο σφόδρα με ἔθλιψε και συναισθανόμενος τὸ καθῆκον μου, ἔσπευσα τάχιστα νὰ τοὺς συμφιλιώσω και εἰρηνεύσω. Μεταβάς πρῶτον εἰς τὸν ἓνα, ὁ ὁποῖος ὕβριζε τοὺς Χριστιανούς νεοημερολογίτας και τὰ Ἅγια Μυστήρια, τὸν ἠρώτησα μήπως ἔχει τινὰ δυσαρέσκειαν με τὸν ἀδελφόν. Ὁχι μοῦ λέγει κατ' ἀρχάς. Τῷ λέγω, τὸν χαιρετᾷς ὅταν τὸν συναντήσης; Ὁχι. Διὰ τί; Διότι εἶναι ἀμαρτωλός, μοι ἀπαντᾷ. Τῷ λέγω, ὁ Χριστὸς κατέβη ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς διὰ νὰ σώσῃ τοὺς ἀμαρτωλοὺς και ὄχι διὰ τοὺς δικαίους. Ἐπομένως ὀφείλεις νὰ μιμηθῆς τὸν Χριστὸν και νὰ συγχωρήσῃς τὸν ἀδελφόν σου. Τότε, μοι λέγει, θὰ τὸν συγχωρήσω, ἐὰν παύσῃ νὰ ἱερουργῇ και νὰ μετανοήσῃ.

Ἐφ' ὅσον τῷ λέγω, δὲν θέλεις νὰ τὸν συγχωρήσῃς, νὰ παύσῃς τοῦ λοιποῦ νὰ λέγῃς τὸ «εἰρήνη πᾶσι». Νὰ παύσῃς νὰ λέγῃς «ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν». Ἰδὼν ὅτι ἐπέμενε μετέβην εἰς τὸν δεῦτερον τὸν ὁποῖον ὡσαύτως παρεκάλουν νὰ συνδιαλλαγῇ τῷ ἀδελφῷ του, ἀλλὰ και ἐκεῖνος τὰς ἰδίας προφάσεις μοι προέβαλε. Ὅποτε τῷ εἶπον. Στοχάσου, ἀδελφέ, πόσα κακὰ ἔκαμαν οἱ Ἑβραῖοι εἰς τὸν γλυκύτετόν μας Κύριον

Ἰησοῦν Χριστόν. Τὸν ὕβρισαν, τὸν συκοφάντησαν, τὸν ἔπτυσαν, τὸν ράπισαν, τὸν κατεδίκασαν εἰς τὸν ἐπωνείδιστον σταυρικὸν θάνατον, και εἰς τὸν Σταυρὸν ἠπλωμένος, καρφωμένος χεῖρας και πόδας, ἠύχετο ὑπὲρ τῶν σταυρωτῶν Του, λέγων: «*Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι*» (Λουκ. ΚΓ' ³⁴). Στοχάσου ὅτι ὁ θάνατος εἶναι ἄδηλος. Ἐὰν ἀποθάνῃς σήμερον και δὲν συνδιαλλαγῇς με τὸν ἀδελφόν σου, ποῦ θὰ ὑπάγῃ ἡ ψυχὴ σου; «*Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει και ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ Οὐράνιος. Ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν*» (Ματθ. ΣΤ. 14, 15). Πρόσεξε διότι ἐν τῷ Ἄδῃ και μετὰ θάνατον οὐκ ἔστι μετάνοια. Ταῦτα ἀκούσας συνῆλθε και μοί εἶπε. Δέχομαι τὴν συμβουλήν σας· εἶπε εἰς τὸν ἀδελφόν, ὅτι δέχομαι νὰ συνδιαλλαγῶμεν ἔμπροσθέν σας, νὰ θάλωμεν μετάνοιαν ὁ εἰς εἰς τὸν ἕτερον, νὰ ζητήσωμεν συγχώρησιν ἀλλήλοις και νὰ μᾶς ἀναγνώσῃς και τῶν δύο τὴν συγχωρητικὴν εὐχήν. Ταῦτα ἀκούσας και περιχαρῆς γενόμενος ἐπέστρεψα εἰς τὸν πρῶτον και νομίζων ὅτι θὰ ἐσυστέλλετο, θὰ ἐπέιθετο και θὰ ἔστεργεν τὴν συνδιαλλαγὴν τῷ εἶπον: Ὁ ἀδελφός με τὸν ὁποῖον ἔχετε ἔχθραν ἐπιθυμῶ σφόδρα νὰ συνδιαλλαγῆτε, διότι ἡ ὥρα και ἡ στιγμή τοῦ θανάτου εἶναι ἄδηλος. Ὁχι με ἀπήνησε με ἀπότομον τρόπον. Διὰ νὰ τὸν συγχωρήσω πρέπει νὰ παύσῃ τῆς Ἱερωσύνης. Ἐφ' ὅσον δὲν θέλεις νὰ συγχωρήσῃς τὸν ἀδελφόν σου, τῷ εἶπον, δὲν ἐπιτρέπετε νὰ λειτουργήσῃς εἰς τὸ ἔξις. Ὁ Κύριος παραγγέλλει: «*Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρον σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κακεῖ μνησθῆς, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρον σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου και ὑπάγε πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, και τότε ἔλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρον σου*» (Ματθ. Ε' 23, 24). Καὶ ὁ Μ. Βασίλειος λέγει: «Πρὸ τοῦ μετα-

σχεῖν τῆς φρικώδους θυσίας, τοῦ ζωοποιῦ Σώματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, πρῶτον καταλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, ἔπειτα θαρρῶν μυστικὴν βρῶσιν φάγε» (Εὐχὴ μεγάλη Μεταλήψεως). Ἐὰν δὲν συγχωρήσης τὸν ἀδελφόν σου, δὲν ἐπιτρέπετε νὰ λέγῃς τὴν Κυριακὴν προσευχὴν. Διότι πῶς θὰ τολμήσῃς νὰ εἴπῃς τὸ «*ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν*», ἐνῶ δὲν ἀφήνεις τῷ ἀδελφῷ σου; Πρόσεχε, ἀγαπητέ, ὅτι Θεὸς οὐ μνηστύριζεται καὶ φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ Ζῶντος. Ἐγώ, μοὶ λέγει περιφρονητικῶς, θὰ λειτουργήσω. Σὺ λέγεις ὅτι θὰ λειτουργήσῃς, ἀλλὰ τάδε λέγει Κύριος. Ἐὰν μὴ συνδιαλλαγῇς, τῷ ἀδελφῷ σου δὲν θὰ λειτουργήσῃς. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀπώλεσε χρήματα καὶ ὑποπτευθεὶς, ὅτι τοῦ τὰ ἐπῆρε ὁ ἀνεπιός του, (ἐργοστασιάρχης ἐν Σύρῳ, ἀνὴρ τίμιος, ἐκλεκτὸς οἰκογενειάρχης, ἐνάρετος, ἐλεήμων, αὐτὸς καὶ ἡ σύζυγός του καὶ οἱ ὁποῖοι εἰς πολλὰς θυσίας ὑποβληθέντες δι' αὐτόν), εἰς ἀνταμοιβὴν ὕβρισε τὸν ἀνεπιόν του, ἀπεκάλεσε κλέπτην, ἀπαταιῶνα κ.λ.π. Τὸν ἠπειλῆσε ὅτι, ἐὰν δὲν τοῦ δώσῃ τὰ χρήματα θὰ τὸν κακοποιήσῃ. Διαμαρτυρηθεὶς ὁ ἀνεπιός του εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ὁ διοικητὴς τῆς ἀστυνομίας τῷ ἔκαμε δριμυτάτας παρατηρήσεις καὶ νὰ παύσῃ νὰ ἐνοχλῇ τὸν ἀνεπιόν του, διότι ἐὰν τὸν ἐνοχλήσῃ θὰ ἀναγκασθῇ νὰ τὸν τιμωρήσῃ. Ταῦτα ἀκούσας ἀντὶ νὰ συνεισθῇ ἔσπευσε ὡς ὁ Ἰούδας καὶ λαβὼν σχοινίον ἐπέρασε εἰς τὸν λαμόν του καὶ ἠτοιμάσθη νὰ ἀπηγγονισθῇ εἰς τὸν πρόναον τοῦ ἰδιοκτήτου Ναοῦ του. Κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ, τοῦ μὴ θέλοντος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ τὴν μετάνοιαν καὶ ἐπιστροφὴν, μετέβη γυνὴ τις εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἰδοῦσα αὐτὸν κρεμάμενον ἐκάλεσε μὲ κραυγὰς δυνατὰς τοὺς γείτονας νὰ τρέξουν εἰς βοήθειαν. Αὐτὴ δὲ σπεύσασα τοῦ ἐκράτησε τὰς χεῖρας καὶ φθάσαντες οἱ γείτονες ἀπέκοψαν τὸ σχοινίον καὶ ἤλευθέρωσαν αὐτόν τῆς αὐτοκτονίας. Ἐνεκα τῆς ἐπαράτου φιλαρ-

γυρίας καὶ μνησικακίας⁽¹⁾, ἐγκατελείφθη ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, παρεφρόνησε τελείως καὶ ἐνεκλείσθη εἰς τὸ ἐν Σύρῳ ἄσυλον τῶν ἀνιάτων. Εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς ζωῆς του, ὅτε ἐπλησίαζε εἰς τὸν θάνατον ἐζήτησαν Ἱερομόναχον τινα νὰ τὸν μεταλάβῃ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ὅστις προθύμως μεταβὰς καὶ πλησίασας νὰ τὸν μεταλάβῃ εὔρεν αὐτόν, ὃ τῶν φοβερῶν δικαίων Σου κριμάτων Χριστὲ Βασιλεῦ ἐσθίοντα τὰς ἀκαθαρσίας του!!! Ὁ Θεὸς ἐστὶ μακρόθυμος, πολυέλεος καὶ πολυεύσπλαχνος, ἐλεήμων καὶ οἰκτιρῶν, ἀλλ' εἶναι καὶ δικαιοτάτος. Τὸν καταφρονητὴν καὶ παραβάτην τῆς πρώτης καὶ μεγάλης Του ἐντολῆς, τῆς ἀγάπης, τὸν ὕβριστὴν τοῦ Παναγίου Σώματος καὶ Αἵματος, τὸν ὑπέμεινε μακροθύμως ὡς πολυεύσπλαχνος νὰ μετανόησῃ, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν μετενόησε ὡς δίκαιος, δικαιοῦστα καὶ παραδειγματικώτατα τὸν ἐτιμώρησε. Ὁ Ἱερομόναχος ἰδὼν αὐτόν ἐσθίοντα τὰς ἀκαθαρσίας του ἔφυγεν ἔντρομος καὶ ἔμφοβος ὡς μοὶ εἶπεν ὁ ἴδιος. Ὁ αὐτὸς Ἱερομόναχος μοὶ εἶπεν καὶ τὸ ἀκόλουθον φρικτὸν διήγημα: Μετὰ τρία ἔτη ποῦ ἐγένετο ἑκταφὴ τοῦ λειψάνου του, εὔρέθη τελείως ἄλυτον, μαῦρον, δυσῶδες, τὸ στόμα του ἀνοιχτόν, μαῦρον, ἢ γλῶσσα του ἐπίσης μαῦρη ἐκρέματο ἔξω τοῦ στόματος!! Ὅλαι αἱ κατάραι, οἱ ἀφορισμοὶ καὶ τὰ ἀναθέματα, τὰ ὁποῖα ἐξεστόμιζε κατὰ τῶν νεοημερολογιτῶν ἔπεσον ἐπάνω του. Τὰ βρωμερὰ, τὰ ἀκάθαρτα καὶ βλάσφημα λόγια τὰ ὁποῖα εἶχεν ἐξεμέσει ἐναντίον τῶν Ἀγίων Μυστηρίων καὶ τῆς Ἀγίας Κοινωνίας ἐγένοντο ἀφορμὴ νὰ φάγῃ τὰς ἀκαθαρσίας του. Ἐπληρώθησαν εἰς αὐτόν πρῶτον τὸ τοῦ προφητάναντος Δαβὶδ ρητόν. «*Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδι-*

1) Τὴν φιλαργυρίαν ὁ μὲν Ἀπόστολος Παῦλος ὀνομάζει, ρίζαν πάντων τῶν κακῶν. Ὁ δὲ Θεολόγος Γρηγόριος, μητρόπολιν τῶν κακῶν. Τὴν δὲ μνησικακίαν ὁ Μέγας Βασίλειος ὀνομάζει, λέπραν τῆς ψυχῆς.

κία καταβήσεται». (Ψαλμ. 7', 16) και δεύτερον τὸ τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Παύλου. «Ἀθετήσας τις νόμον Μωϋσέως χωρὶς οἰκτιρῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μάρτυσι ἀποθνήσκει· πόσω δοκεῖτε χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας και τὸ Αἷμα τῆς Διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος, ἐν ᾧ ἡγιάσθη, και τὸ Πνεῦμα τῆς Χάριτος ἐνυβρίσας, οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα· ἔμοι ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω λέγει Κύριος· και πάλιν· Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ. Φοβερὸν τὸ ἐμπεισεῖν εἰς χείρας Θεοῦ Ζῶντος» (Ἑβρ. 10', 28 - 31).

7 ο ν

Ὁ ἀείμνηστος Ἀβιμέλεχ Μοναχὸς μὲ ἐδιηγήθη ὅτι μετέβη, ἡμέραν τινά, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μιᾶς Σκήτης τοῦ Ἀγ. Ὁρους καθ' ἣν ἡμέραν ἐόρταζε ἡ Σκήτη διὰ τὴν παρακολουθήσασαν τὴν λειτουργίαν και μεταλάβη τῶν Ἀχράντων Μυστηριῶν. Ὁ Ἱερομόναχος μετὰ τοῦ Διακόνου εἶχον λάβει καιρὸν και ἐτέλουν τὴν προσκομιδὴν. Ἦσαν δὲ ἐντὸς τοῦ Ναοῦ ὀλίγοι γέροντες μοναχοί, ὅτε εἰσῆλθεν ὁ Γέρον Ἀβιμέλεχ, τὸν ὁποῖον ἰδὼν ὁ λειτουργὸς Ἱερομόναχος, ἐταράχθη και ἐξελθὼν εἰς τὴν ὠραίαν πύλην στεντορεῖα τῇ φωνῇ εἶπε: Σήμερον δὲν θὰ γίνῃ λειτουργία, ἐὰν δὲν ἐξέλθῃ ἔξω τῆς Ἐκκλησίας ὁ αἰρετικὸς. Οἱ Γέροντες μὴ γινώσκοντες ποῖος εἶναι ὁ αἰρετικὸς ἐσιώπησαν· και πάλιν ἐκ δευτέρου ἐφώνησε: Νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὁ αἰρετικὸς διότι, ἐὰν δὲν ἐξέλθῃ, δὲν θὰ γίνῃ λειτουργία. Τῷ εἶπον οἱ Γέροντες δὲν ὑπάρχει αἰρετικὸς. Τότε τοὺς εἶπε ὅτι, αἰρετικὸς εἶναι ἐκεῖνος ποὺ πηγαίνει εἰς τὸν κόσμον, συνομιλεῖ μὲ κοσμικοὺς και κληρικοὺς νεοημερολογίτας και εἰσέρχεται εἰς τὰς Ἐκκλησίας των. Τότε ἐνόησαν, ὅτι διὰ τὸν Γέροντα Ἀβιμέλεχ ἔλεγε και τὸν παρεκάλεσαν και ἐξῆλθε διὰ τὴν γίνῃ λειτουργία. Ἐξῆλθε δίδων τόπον τῇ ὁργῇ και

παρηκολούθει τὴν λειτουργίαν ἐκ τῆς θύρας. Τότε στέλλει τὸν διάκονον ὁ Ἱερεὺς νὰ τῷ εἴπῃ νὰ φύγῃ μακρὰν τῆς θύρας. Ἐπῆγε ὁ διάκονος και τῷ εἶπε νὰ φύγῃ μακρὰν και ὁ Ἀβιμέλεχ μὲ πραότητα και μεγάλην ταπείνωσιν εἶπεν εἰς τὸν διάκονον, δὲν εἶμαι αἰρετικὸς. Ἀλλ' ἐὰν δὲν μὲ πιστεύετε περάσατέ με ὡς κατηχούμενον. Ὁ διάκονος εἶπε τῷ Ἱερεῖ. Ἀλλ' ὁ Ἱερεὺς ἐπέμενε και τότε ἐπῆγε ὁ διάκονος και τῷ λέγει. Φεῦγε μακρὰν, διότι ἔχω μαχαίρι. Τότε μὲ μεγάλην ἠρεμίαν τῷ εἶπεν ὁ Ἀβιμέλεχ. Ποίαν θυσίαν πρότερον θὰ ποιήσῃς! Τὴν αἱματηρὰν και κατόπιν τὴν ἀναίμακτον;

8 ο ν

Πρὸ ἐτῶν εἶχον μεταβῆ εἰς τὴν ἔξωθεν τῶν Ἀθηνῶν κομόπολιν Λιόπεσι κατὰ παράκλησιν τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος ἀειμνήστου κ. Κοροῦ και ὠμίλησα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Ἐκκλησίας μετέβην εἰς τὴν οἰκίαν του και ἐξομολόγησα τὴν οἰκογένειάν του και ἄλλους πιστοὺς προσελθόντας. Τὴν μεσημβρίαν ἐκαθήσαμε εἰς τὴν τράπεζαν. Καθ' ἣν ὥραν ἠσθίομεν ἔρχεται γυνὴ τις κατετρομαγμένη και ἀσθμαίνουσα και λέγει: Τρέξε κ. πρόεδρε, νὰ προφθάσῃς. Εἰς τὸ δεῖνα σπίτι σκοτώνονται. Ἐγείρεται παρευθὺς ὁ πρόεδρος και λέγει εἰς τὸν ἕνα υἱὸν του, τρέξε εἰς τὴν ἀστυνομίαν νὰ σπεύσῃ, εἰς δὲ τὰ ἄλλα του παιδιὰ ἀκολουθήσατέ με. Ἐμείνα μόνος εἰς τὸ σπίτι μὲ τὴν κυρίαν του, μὴ δυνάμενοι ἐκ τῆς ταραχῆς νὰ φάγωμεν, ἀγνοοῦντες τί συμβαίνει. Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἐπέστρεψεν ὁ πρόεδρος μὲ τὰ παιδιὰ του και μᾶς ἐνεθάρρουναν και καθυσύχασαν εἰπόντες ἀπεσοβήθη ὁ κίνδυνος. Τὸν ἠρώτησα τί συνέβη και μοι εἶπε: Μία γραῖα γειτόνισά μας και γνωστὴ μετέβη μὲ τὸν γαμβρὸν και τὴν κόρην της εἰς Μονὴν τινα γυναικείαν παλαιοημερολογιτῶν διὰ τὴν ἐξομολογηθῶν εἰς τὸν Πνευματικὸν τῆς Μονῆς, ὅστις

εἰς τοὺς προσερχομένους εἰς αὐτὸν πρὸς ἐξομολόγησιν τοὺς προέτρεπε πρῶτον νὰ κάμουν ὁμολογίαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἀναθεματίζουν τὸ νέον ἡμερολόγιον, ἐκείνους ποὺ τὸ εἰσήγαγον εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ ὄσους τὸ ἐδέχθησαν καὶ τὸ ἀκολουθοῦν. Νὰ ὁμολογήσουν ἔτι, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς θὰ παύσουν νὰ τὸ ἀκολουθοῦν. Τελευταῖον ἀναθεμάτιζον καὶ τὸν ἑαυτὸν τους ἐὰν ποτὲ ἤθελον ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ νέον ἡμερολόγιον. Τὴν ἀνωτέρω γραΐαν μὲ τὴν κόρην καὶ τὸν γαμβρόν της ἐκτὸς τῆς ὁμολογίας τὴν ὁποίαν ἔδωκαν συνεβούλευσεν ὁ πνευματικὸς νὰ πείσῃ καὶ τὰ παιδιά της νὰ ἀκολουθήσουν καὶ ἐκεῖνα τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον καὶ νὰ μὴ πηγαίνουν εἰς τὰς Ἐκκλησίας τῶν νεοημερολογιτῶν καὶ ἐὰν δὲν θελήσουν, δὲν ὑπακούσουν νὰ τοὺς διώξῃ ἀπὸ τὸ σπίτι, νὰ μὴ ἔχη καμμίαν ἐπικοινωνίαν, οὔτε συνομιλίαν. Ἄφ' ἑσπέρας τὸ Σάββατον συνεβούλευσε τὰ παιδιά της αὐριον Κυριακὴν νὰ μὴ ὑπάγουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐὰν τολμήσουν νὰ ὑπάγουν νὰ μὴ ἔλθουν εἰς τὸ σπίτι, νὰ φύγουν. Τὰ παιδιά δὲν τὴν ἤκουσαν, μετέβησαν. Καὶ ὅταν ὁ μεγαλύτερος υἱὸς μετὰ τὴν λειτουργίαν ἐπέστρεψε, τὸν ἠρώτησε ἡ γραῖα μητέρα του ἐὰν πῆγε, καὶ ὅταν τῆς εἶπε ὅτι ἐπῆγε ἤρχισε μὲ θυμὸν καὶ ἀγρίας φωνᾶς νὰ τοῦ λέγῃ: Ἔξω φράγκε, φύγε μακρὰν ἀπὸ τὸ σπίτι μου. Ἐγὼ στὸ σπίτι μου δὲν θέλω φράγκους. Τῆς λέγει ὁ υἱὸς της μὲ πραδότητα ἠσύχασε μητέρα δὲν εἶμαι φράγκος, οὔτε ἔγινα, διότι ἐπῆγε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἄλλ' ἡ γραῖα περισσότερον ἐξεμάνη καὶ ὤρμησε νὰ τὸν βγάλλῃ ἔξω, ὁπότε καὶ ἐκεῖνος, ὅταν εἶδε ὅτι ἐσῆκωσε τὰς χεῖρας της καὶ τὸν ἔσπρωχνε καὶ ἠτοιμάζετο νὰ τὸν κτυπήσῃ, δὲν ὑποφέρεσαι τῆς λέγει, σὺ δὲν εἶσαι Χριστιανή, εἶσαι ἑβραία. Τῆς κατέφερε δύο - τρία ραπίσματα καὶ τὴν ἤρπασε καὶ τὴν πέταξε ἔξω. Ἡ κόρη ἤρπασε ἕνα ξύλον νὰ κτυπήσῃ τὸν ἀδελφόν, ἐκεῖνος ὡς ἰσχυρότερος τῆς τὸ ἐπῆρε καὶ τὴν ἐκτύπησε. Βλέπων ὁ γαμβρὸς τὸν κουνιάδον του νὰ κτυπᾷ

τὴν σύζυγόν του ἐσῆκωσε τὴν καρτέλα νὰ τὸν κτυπήσῃ, τὴν στιγμὴν ἐκείνην κατέφθασε ὁ μικρότερος υἱὸς καὶ ἰδὼν τὸν γαμβρόν του ἔτοιμον νὰ κτυπήσῃ τὸν ἀδελφόν του, ἀρπάζει τὸ ὄπλον, καὶ λέγει εἰς τὸν γαμβρόν του καὶ τὴν ἀδελφήν του καὶ τὴν γραΐαν μητέρα του: Φύγετε ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ πατέρα μου, θὰ σᾶς φονεύσω καὶ τοὺς τρεῖς. Τὴν τραγικὴν ἐκείνην σκηνὴν ἰδοῦσα ἡ ἀνωτέρω γυνὴ εἰδοποίησε τὸν πρόεδρον, ὁ ὁποῖος ἔσπευσε καὶ κατέπαυσε τὸν σάλον. Ἐὰν ἐβράδυνε δύο - τρία λεπτὰ θὰ ἐγένετο καὶ φόνος! Κατέφθασε συντόμως καὶ ὁ ἀστυνόμος καὶ ἀνακρίνας τὴν ὑπόθεσιν, λέγει εἰς τὴν γραΐαν. Ἐπειδὴ ζητεῖς νὰ διώξῃς τὰ παιδιά σου ἀπὸ τὸ σπίτι, διότι πηγαίνουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, τὰ παιδιά θὰ μείνουν εἰς τὸ σπίτι καὶ ἐσὺ θὰ μείνης εἰς τὴν φυλακὴν. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας κατόπιν θὰ σὲ στείλω δεμένην εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν μὲ καταγγελίαν ὡς ἔνοχον καὶ αἰτίαν τῆς τραγικῆς σκηνῆς. Ἀφοῦ ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας εἰς τὴν φυλακὴν μετενόησε καὶ παρεκάλεσε τὸν ἀστυνόμον νὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ πάῃ εἰς τὰ παιδιά της καὶ ὑπέσχετο, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς θὰ τὰ συμβουλευῇ νὰ πηγαίνουν συχνότερα καὶ αὐτὴ θὰ πηγαίῃ πρώτη καὶ ὅτι ἄλλοτε δὲν θὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν παλαιοημερολογίτην πνευματικόν.

9ον

Ἄλλος τις πνευματικὸς Ἱερομόναχος, φανατικὸς παλαιοημερολογίτης, διαμένων εἰς τὸν Πειραιᾶ, εἰς γραΐαν τινα, ἐκ Πάρου διαμένουσα καὶ αὐτὴ εἰς Πειραιᾶ μετὰ τῆς θυγατρὸς της, ἐξομολογουμένης εἰς αὐτόν, ἦλθεν εἰς Πάρον, εἰς τὴν πατρίδα της διὰ νὰ ἴδῃ τὸν υἱόν της, τὴν πατρίδα της, (εἶχε 35 ἔτη νὰ μεταβῇ), τὸν Πάνσεπτον Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἐκατονταπυλιανῆς καὶ νὰ προσκυνήσῃ τὴν Ἁγίαν Τῆς Εἰκόνα. Προσελθοῦσα εἰς τὸν πνευματικόν της ἐζήτηε τὴν εὐχὴν καὶ εὐλογίαν του. Ὁ πνευματικὸς τῆς εἶπεν: Ὑπαγε, ἀλλὰ νὰ προσέξῃς νὰ μὴ ἔμβῃς εἰς Ἐκκλησίαν, ἐπειδὴ τὰς ἐμόλυναν οἱ νεοημερολογίται φραγκοπαπάδες λειτουρ-

γοῦντες εἰς αὐτάς. Ἐζήτησε παρακλητικῶς τὴν ἄδειαν νὰ μεταβῆ μόνον εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἑκατονταπυλιανῆς, νὰ προσκυνήσῃ τὴν Ἁγίαν Εἰκόνα Τῆς. Ὁχι τῆς λέγει δὲν σοῦ δίδω ἄδειαν, διότι ἐμολύνθη καὶ ὁ Ναὸς καὶ ἡ εἰκὼν τῆς Ἑκατονταπυλιανῆς. Πρόσεξε, τῆς εἶπε, διότι ἐὰν ὑπάγῃς σὲ ἔχω δεμένην. Θὰ εἶσαι ἀναθεματισμένη, ἀφορισμένη, κατηραμένη ἀπὸ τοὺς 318 Θεοφόρους Πατέρας καὶ ἀπὸ ἐμὲ τὸν πνευματικόν σου καὶ θὰ μείνῃς ἄλυτος εἰς τὸν αἰῶνα. Τὴν Μ. Τετάρτην ἔφθασε εἰς τὴν Πάρον καὶ τὴν ἐδέχθη ὁ υἱὸς τῆς μὲ μεγάλην χαρὰν. Τὴν Μ. Πέμπτην τῆς λέγει ὁ υἱὸς τῆς, μητέρα νὰ ὑπάγωμεν σήμερον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν νὰ ἀκούσωμεν τὴν Θεῖαν λειτουργίαν καὶ νὰ κοινωνήσωμεν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Μὴ θέλουσα νὰ εἶπῃ ὅτι ὁ πνευματικὸς τὴν ἔχει ἐμποδίσει προσεποιήθη ἀδιαθεσίαν. Τὴν Μ. Πέμπτην τῆς εἶπε νὰ ὑπάγουν νὰ ἀκούσουν τὴν ἀκολουθίαν τῶν Παθῶν καὶ τὰ 12 Εὐαγγέλια καὶ πάλιν ἐδήλωσεν ἀδιαθεσίαν. Τῆς εἶπεν ὁ υἱὸς τῆς νὰ φωνάξουν ἰατρὸν νὰ τὴν ἴδῃ καὶ αὕτη ἀπεκρίθη ὄχι. Τὴν Μ. Παρασκευὴν τῆς εἶπεν ὁμοίως νὰ ὑπάγουν νὰ προσκυνήσουν τὸν Ἐσταυρωμένον καὶ νὰ ἀκούσουν τὰς Μ. Ὁρας. Ἐπειδὴ καὶ πάλιν ἐδήλωσε ἀσθένειαν τὴν ἠνάγκασε νὰ εἶπῃ τὴν αἰτίαν καὶ τότε καὶ μὴ θέλουσα ἀνέφερε ὅτι ὁ πνευματικὸς τῆς τὴν ἠμπόδιζε. Τῆς λέγει ὁ υἱὸς τῆς, ὅτι ὁ πνευματικὸς τῆς δὲν τὴν συνεβούλευσε καλῶς, διότι τὴν Μ. Ἑβδομάδα καὶ τὸ Πάσχα συνεορτάζουν μαζὺ καὶ παλαιομερολογίται καὶ νεομερολογίται. Τὸ Μέγα Σάββατον πάλιν τὴν προέτρειψε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν Ναὸν τὴν νύκτα καὶ τὸ πρωτὶ εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἄλλὰ καὶ πάλιν δὲν ἐπῆγε. Τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα τὴν νύκτα πού ἐσήμανον χαρμωδῶς οἱ κώδωνες τῶν Ἐκκλησιῶν ὁ υἱὸς τῆς εἶπε μητέρα ἐγὼ πηγαίνω καὶ σὺ ἔρχεσαι κατόπιν μὲ τὴν σύζυγόν μου. Πρόσεξε καλά, διότι ἐὰν δὲν ἔλθῃς, δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ σὲ ὑπομένω περισσότερον. Ἄλλὰ καὶ πάλιν φοβουμένη τὸν ἄλυτον δεσμόν δὲν ἐπῆγε. Ἐπι-

στρέψας ὁ υἱὸς τῆς μετὰ τὴν λειτουργίαν καὶ πληροφορηθεὶς ἀπὸ τὴν ἰδίαν ὅτι δὲν ἐπῆγε τὴν ἔλαβεν ἐκ τῆς χειρὸς καὶ τὴν ἐξέβαλε τῆς οἰκίας του, φύγε μακρὰν τῆς εἶπε: Σὺ δὲν εἶσαι χριστιανή, εἶσαι Τουρκάλα, Ἑβραία! Ἔμενε ἔξω τῆς οἰκίας εἰς τὴν ὁδὸν κλαίουσα τὴν συμφορὰν τῆς. Ταύτην ἰδοῦσαι γυναῖκες τινὲς ἐλυπήθησαν καὶ ἔβαλον εἰς τὴν οἰκίαν των.

100ν

Μοναχὴ τις παλαιομερολογίτισσα τῆς ἐν Τήνῳ Ἰ. Γυναικείας Μονῆς Κεχροβουνίου, διαβαίνουσα ἐκ τῆς ἀναιωγμένης θύρας τοῦ Καθολικοῦ Ναοῦ τῆς Μονῆς τὴν Μ. Παρασκευὴν εἶδεν, ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, τὸν ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον γλυκύτατόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ ἀντὶ νὰ τρέξῃ, νὰ γονατίσῃ, νὰ καταφιλήσῃ τοὺς Ἀχράντους Αὐτοῦ Πόδας, μετὰ δακρύων, ὡς ἡ πάλαι πόρνη, ἔστρεψε εὐθὺς τὰ ὀπίσθιά της διὰ νὰ δείξῃ τὴν πρὸς τὸν Βασιλέα, Δημιουργὸν καὶ Κτίστην τοῦ Παντός, (τὸν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ἀπάντων τῶν ἀνθρώπων καὶ ὑπὲρ αὐτῆς τῆς παναθλίας ὑπομείναντα τὸν ἐπωνεῖδιστον σταυρικὸν θάνατον), μεγίστην ἀσέβειάν της καὶ καταφρόνησιν ὁμοίαν τοῖς παγκακίστοις Ἰουδαίοις τοῖς σταυρωταῖς Αὐτοῦ!! Εἰς παρατήρησιν ἀδελφῆς μοναχῆς παλαιομερολογίτισσης εἰπούσης αὐτῆς, τί κάμνεις ἀθλία, δὲν ἐντρέπεσαι, δὲν φοβεῖσαι τὸν Θεόν; Ἀπήνησε ἀναιδέστατα καὶ αὐθαδέστατα. Τί ἔκαμα! Τί ἔκαμες; Δὲν βλέπεις ἀθλία τὸν Ἐσταυρωμένον καὶ ἀντὶ νὰ τὸν προσκυνήσῃς, τολμᾷς ἀθεόφοβη καὶ στρέφεις τὰ ὀπίσθιά σου, τῆς εἶπεν ἡ φρόνιμη καὶ συνετὴ ἀδελφή. Ἄλλ' αὐτὴ μὲ τὴν ἰδίαν ἀναισθησίαν, ἀσέβειαν καὶ ἀναιδείαν δεικνύουσα μὲ τὸν δάκτυλόν της τὸν Χριστό, τῆς λέγει: Αὐτὸς εἶναι φράγκος! Τί λέγεις ἀσεβεστάτη, ὁ Χριστὸς εἶναι φράγκος! τῆς εἶπεν ἡ ἀδελφή. Καὶ αὐτὴ δικαιολογουμένη δῆθεν, ἀπήνησε δὲν εἶναι ὁ ἰδικὸς μας Χριστὸς, εἶναι ὁ Χριστὸς τῶν φράγκων. Ἰλαθι Χριστέ Βασιλεῦ τοιαύταις φρεσὶ καὶ ἀσεβείαις!

Καιρὸν τινὰ ἢ Κυβέρνησις εἶχε κλείσει τὰς Ἐκκλησίας τῶν παλαιοημερολογιτῶν, ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐλειτούργουν κρυφίως. Εἷς τι ἐξωκκλήσιον ἔξω τοῦ Πειραιῶς γυναῖκες παλαιοημερολογίτισσαι παρεκάλουν ἱερέα τινὰ παλαιοημερολογίτην νὰ τοὺς λειτουργήσῃ. Ὁ ἱερεὺς προθύμως ἔσπευσε καὶ ἐτέλεσε τὴν λειτουργίαν. Καθ' ἦν ὥραν ὁ ἱερεὺς ἐτέλει τὴν λειτουργίαν ἀντελήφθησαν τοῦτο τινὲς νεοημερολογίται, καὶ εἰδοποίησαν τὴν ἀστυνομίαν. Ὁ διοικητὴς τῆς ἀστυνομίας ἔστειλε χωροφύλακα νὰ συλλάβῃ τὸν ἱερέα καὶ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν διοίκησιν. Ὁ χωροφύλαξ εἰσελθὼν εἰς τὸν Ναὸν καὶ ἰδὼν, ὅτι δὲν εἶχε τελειώσει ἡ λειτουργία, φρονίμως ποιῶν παρηκολούθησε τὴν λειτουργίαν χωρὶς νὰ εἶπῃ τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον ἐστάλη. Ὅταν ἐτελείωσε ἡ λειτουργία τὸν ἠρώτησαν αἱ γυναῖκες, μήπως ἦτο παλαιοημερολογίτης. Μαθοῦσαι δὲ ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον ἐστάλη, νὰ ὀδηγήσῃ τὸν ἱερέα εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἐσυγχίσθησαν, ἐταράχθησαν, ἐθύμωσαν καὶ ἤρχισαν μὲ φωνὰς ἀγρίας νὰ ὑβρίζουν τὸν χωροφύλακα, νὰ τὸν ὀνομάζουν φράγκον, αἰρετικὸν καὶ νὰ τὸν ἀπειλοῦν νὰ φύγῃ, διότι ἐὰν δὲν φύγῃ καὶ τολμήσῃ νὰ πειράξῃ τὸν ἱερέα, θὰ φύγῃ νεκρός. Ὁ ἱερεὺς μόλις εἶχε καθαρῖσει τὸ Ἅγιον Ποτήριον. Ἀκούσας τὴν φιλονεικίαν, κρατῶν τὸ Ἅγιον Ποτήριον εἰς χεῖρας ἐστάθη εἰς τὴν Ὠραϊαν Πύλην καὶ τὸ ἐξεσφενδόνησε κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ χωροφύλακος, μὲ θυμὸν, ἀντὶ λίθου καὶ παρὰ τρίχα νὰ τὸν εὗρισκε εἰς τὴν κεφαλὴν ὁπότε ἢ θὰ τὸν ἄφηνε νεκρὸν, ἢ θὰ τοῦ ἐπροξένη βλάβην εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὸ πρόσωπον. Εὐτυχῶς ὁ χωροφύλαξ ἐφέρθη εὐγενέστατα καὶ φρονιμώτατα καὶ δὲν ὑβρισεν οὔτε τὸν ἱερέα, οὔτε τὰς παλαιοημερολογίτισσας γυναῖκας. Ἐφυγε καὶ ἀνήγγειλε τὰ γεγονότα εἰς τὴν διοίκησιν ἧτις ἀπέστειλε ἰσχυρὰν δύναμιν στρατιωτῶν, οἱ ὁποῖοι δέσαντες τὸν

ἱερέα καὶ τινὰς τῶν φανατικῶν γυναικῶν ἀπήγαγον εἰς τὸ δεσμωτήριον.

Αἱ παλαιοημερολογίτισσαι γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι ὕβρισαν καὶ ἠπέλησαν τὸν χωροφύλακα, ὅτι θὰ τὸν ἄφηναν νεκρὸν, ἐὰν ἐπέιραζε τὸν ἱερέα, ἀλλὰ καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ ὁποῖος ἐξεσφενδόνισε τὸ Ἅγιον Ποτήριον διὰ νὰ τὸν κτυπήσῃ, ἐὰν ἠσθάνωντο καὶ ἐγνώριζον, ὅτι εἰς τὸ Μυστήριον τῆς θείας καὶ ἱερᾶς Μυσταγωγίας προσφέρεται εἰς θυσίαν ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἶρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου· καὶ ὅτι μεταλαμβάνοντες μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ ἐνοῦνται μὲ τὸν Θεόν, ὄφειλον νὰ μιμηθοῦν τὸν πρᾶον καὶ ἄκακον Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. Ὁ Κύριος λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδῶρει, πάσχων οὐκ ἠπέλει καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν, οὕτως ἄκακος ἠκολούθει. Ἐμπυτόμενος, ραπιζόμενος, ἐμπαιζόμενος, κολαφιζόμενος, δερόμενος, ἀκάνθαις στεφόμενος, ὄξος καὶ χολὴν ποτιζόμενος καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμάμενος ἠύχετο ὑπὲρ τῶν σταυρωτῶν του λέγων, «*Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασιν τί ποιοῦσι*» (Λουκ. ΚΓ'. 34). Ὁφείλε πρῶτος ὁ ἱερεὺς νὰ εἰρήνευε τὸν ἑαυτὸν του, κατόπιν τὰς ταραχθεῖσας, φωνασκούσας καὶ ὑβριζούσας γυναῖκας καὶ νὰ ἠύχαριστῃ τὸν χωροφύλακα, (διότι εὐγενῶς καὶ φρονίμως ποιῶν δὲν διέκοψε τὴν λειτουργίαν, δὲν ἐτάραξε, οὔτε ἐσύγχισε, οὔτε ὕβρισε τοὺς ἐκκλησιαζομένους, ἀλλὰ τοὺς ἀφήκεν ἡσύχους· παρηκολούθησε δὲ καὶ αὐτός, μὲ εὐλάβειαν τὴν θείαν λειτουργίαν μέχρι τέλους), καὶ ὅταν ἐπληροφορεῖτο τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς τοῦ χωροφύλακος νὰ ἠκολούθη αὐτὸν ἀθορύβως, ἀταράχως καὶ χαίρων. Παρουσιαζόμενος δὲ εἰς τὸν διοικητὴν, ἐὰν ἠρωτῆτο διατί κατεφρόνησε τὴν διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως, εὐθαρσῶς νὰ ἀπεκρίνατο. Κύριε διοικητὰ ἐγὼ ἀκολουθῶ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον τὸ ὁποῖον μᾶς παρέδωκαν οἱ ὑπὸ τοῦ Παναγίου Πνεύματος φωτισθέντες καὶ ἐμπνευσθέντες Ἅ-

γιοι Πατέρες, οἱ τὰς Ἁγίας Ἐπτὰ Οἰκουμενικὰς Συνόδους συγκροτήσαντες καὶ πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν ἡμᾶς ὀδηγήσαντες, καὶ θὰ τὸ ἀκολουθῶ μέχρι θανάτου. Ὑμεῖς, ἐὰν νομίζετε ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ μὲ τιμωρήσῃτε εὐχαρίστως θὰ δεχθῶ, ὅτι τιμωρίαν μοῦ ἐπιβάλλετε. Δὲν θὰ λυπηθῶ μᾶλλον θὰ χαρῶ καὶ θὰ σᾶς εὐχαριστήσω. Οὕτω ἐποιοῦν οἱ Ἅγιοι Πάντες· Προφήται, Ἀπόστολοι, Μάρτυρες καὶ Ὁμολογηταί, μιμούμενοι τὸν Χριστὸν καὶ πρὸς τοὺς τυράννους καὶ βασανιστὰς αὐτῶν ἔλεγον, ἀγαλόμενοι ἐν ταῖς βασάνοις. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν βασανισατέ μας περισσότερο, διότι ὅσο περισσότερο μᾶς βασανίζετε, τόσο περισσότερο μᾶς ἐδεργετεῖτε καὶ μᾶς ἀξάνετε, χωρὶς νὰ θέλετε, τὰ ἀγαθὰ τὰ ὅποια ὁ Θεὸς μᾶς ἐτοιμάζει εἰς τοὺς Οὐρανούς. Ἐὰν οὕτως ἐποιοῦν, ὁ ἀνώτερω ἱερεὺς καὶ αἱ παλαιοημερολογίτισσαι γυναῖκες θὰ ἦσαν ἄξιοι ἐπαίνων καὶ ἐγκωμίων, καὶ ὁ μισθὸς αὐτῶν θὰ ἦτο πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Ἀλλὰ δὲν ἐποίησαν οὕτως· διὰ τοῦτο οὐδεμίαν ὠφέλειαν ἔλαβον ἐκ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς Μεταλήψεως τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Οὐδεμίαν ἔνωσιν ἔλαβον μὲ τὸν Χριστὸν, μᾶλλον περισσότερο, ἔνωσιν ἔλαβον μὲ τὸν ἐχθρὸν καὶ πολέμιον διάβολον, διότι ἀναξίως προσῆλθον τοῖς Ἀχράντοις Μυστηρίοις ἄνευ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης. Ἐφαντάσθησαν καὶ ἐπίστευσαν ὅτι ἐὰν κρατοῦν τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον θὰ τοὺς σώσῃ. Πόσον ἐπλανήθησαν!

1 2 ο ν

Πνευματικὸς τις φανατικὸς παλαιοημερολογίτης ἔλεγεν ὅτι οἱ νεοημερολογίται καὶ ἂν ἔχουν ὅλας τὰς ἀρετὰς καὶ δὲν ἔχουν τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον δὲν ἔχουν ἐλπίδα σωτηρίας, ἐνῶ οἱ παλαιοημερολογίται ἐὰν ἔχουν ὅλας τὰς ἀμαρτίας, ἐὰν εἶναι βουτηγμένοι μέχρι τὸν λαιμὸν εἰς τὰς ἀμαρτίας, ἀρκεῖ μόνον, νὰ ἔχουν τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον θὰ σωθοῦν. Ταύτης τῆς πλάνης οὐκ ἔστι μεγα-

λυτέρα!! Ἄλλ' ὦ πεπλανημένοι καὶ παράφρονες! Τίς ἐδίδαξε ὑμᾶς τοιαῦτα φρονήματα, τοιαύτας πλάνας; Ὁ Χριστὸς δὲν εἶπε· ἐὰν φυλάξετε τὰς ἐντολάς μου ὅλας καὶ δὲν φυλάξετε τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον δὲν θὰ σωθῆτε. Αὕτη ἡ διδασκαλία εἶναι τοῦ Σατανᾶ. Ὁ Χριστὸς εἶπε: «*Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται*». Ὁ πιστεύσας εἰς τὸ Εὐαγγέλιον, εἰς Ἐμὲ τὸν ἀληθῆ Θεόν, ὁ βαπτισθεὶς εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος· Πατρός, Υἱοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματος. Δὲν εἶπε ὁ βαπτισθεὶς εἰς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον! Ὁ Χριστὸς καὶ οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι δὲν ἐδίδαξαν, ὅτι θὰ μᾶς σώσουν τὰ ἡμερολόγια, οὔτε τὰ παλαιά, οὔτε τὰ νέα. Θὰ μᾶς σώσῃ ἡ πίστις, ἡ ἀγάπη, τὰ καλὰ ἔργα. Οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων, οἱ Μάρτυρες, οἱ Ὅσιοι καὶ Πάντες οἱ Ἅγιοι δὲν ἐσώθησαν, δὲν ἡγίασαν, δὲν ἐθαυματούργησαν, οὔτε μὲ τὸ παλαιὸν οὔτε μὲ τὸ νέον ἡμερολόγιον, ἡγίασαν διὰ τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῶν καλῶν ἔργων. Τὸ Ἀγιολόγιον καὶ οἱ Συναξαρισταὶ τῆς Ἐκκλησίας ποὺ ἀναφέρουν τοὺς Ἁγίους, δὲν ἀναφέρουν οὔτε ἓνα Ἅγιον παλαιοημερολογίτην ἢ νεοημερολογίτην. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς διδάσκει καὶ παραγγέλλει εἰς ἡμᾶς: *Μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶος εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν* (Ματθ. ΙΑ'. 29).

Μάθετε, λέγει, ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶος εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ γίνετε καὶ σεῖς τοιοῦτοι διὰ νὰ εὑρετε ἀνάπαυσιν εἰς τὰς ψυχὰς σας. Δὲν λέγει, μάθετε ἀπὸ ἐμὲ ὅτι εἶμαι παλαιοημερολογίτης καὶ γίνετε καὶ σεῖς ὁμοίως παλαιοημερολογίται.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον διὰ τοῦ Σοφοῦ Παροιμιστοῦ λέγει: «Ἐν καρδίαις πραέων ἀναπαύσεται Πνεῦμα Κυρίου, καρδία ταραχώδης καθέδρα διαβόλου». Βλέπετε ὅτι καθαρά-καθαρά λέγει, ἐν καρδίαις πραέων, ὄχι ἐν καρδίαις παλαιοημερολογιτῶν ἢ νεοημερολογιτῶν.

Ὡσαύτως εἰς τοὺς μακαρισμοὺς λέγει: *Μακάριοι οἱ πτω-*

χοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες ὅτι... Μακάριοι οἱ πραεῖς... Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην... Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες... Οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, οἱ εἰρηνοποιοί... κ.λ.π. (Ματθ. Ε' 3 - 13). Δὲν λέγει μακάριοι οἱ παλαιοημερολογῖται ἢ νεοημερολογῖται.

Οἱ παλαιοημερολογῖται καλῶς ἐποίησαν πού δὲν ἐδέχθησαν τὸ νέον παπικὸν ἡμερολόγιον, τὸ ἀντικανονικῶς καὶ παρανόμως εἰσαχθὲν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, παρὰ τοῦ παρανόμως ἐγκαταλιπόντος τὴν ἑαυτοῦ Μητρόπολιν Κυτίου Κύπρου καὶ ἀναρριχηθέντος πρῶτον εἰς τὸν Ἀρχιερ. Θρόνον τῶν Ἀθηνῶν, δευτέρου εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, τρίτον Ἀλεξανδρείας, ἐπεθύμησε καὶ τὸν τέταρτον Ἱεροσολύμων, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσε. Καλῶς, λέγω, ἐποίησαν οἱ παλαιοημερολογῖται πού δὲν ἐδέχθησαν τὸ παπικὸν νέον ἡμερολόγιον, ἀλλ' ἀκολουθοῦν τὸ πάτριον, τὸ παλαιὸν ὅπερ παρέδωκαν ἡμῖν οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἀγ. Πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ἀλλ' ἔπρεπε νὰ στοχασθοῦν καὶ νὰ προσέξουν περισσότερον, νὰ φυλάξουν καὶ τὰς ἄλλας, τὰς ἀσυγκρίτως ἀνωτέρας, μεγαλυτέρας, ἀναγκαιοτέρας καὶ ὠφελιμωτέρας παραδόσεις, τὰς ὁποίας μᾶς παρέδωκεν Ἀὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος, ὁ ἀνώτερος πάντων. Μᾶς παρέδωκε τὴν πρώτην καὶ μεγάλην ἐντολὴν τῆς ἀγάπης. «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους». (Ἰωάν. ΙΕ' 17). Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ἡμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς, ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς...» (Ματθ. Ε. 44-45). Παρακαλῶ προσέξατε, ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ παλαιοημερολογῖται. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός εἶπεν ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, ἀγαπᾶτε

τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, δὲν εἶπε ἀγαπᾶτε μόνον τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. Τὴν ἐντολὴν τῆς ἀγάπης μᾶς τὴν παρέδωκεν ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ἄνθρωπος, παντέλειος Θεὸς καὶ παντέλειος ἄνθρωπος καὶ εἶπεν ὅτι εἰς τὴν ἐντολὴν τῆς ἀγάπης ὁλος ὁ Νόμος καὶ οἱ Προφῆται κρέμανται. Τὴν παράδοσιν τοῦ ἡμερολογίου μᾶς τὴν παρέδωκεν ἄνθρωποι. Ἄνθρωποι οὐχὶ ὡσὰν ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους τῆς παρούσης γενεᾶς, ἄνθρωποι Ἅγιοι, σημαιοφόροι, θεόπνευστοι καὶ ὀφείλομεν καὶ αὐτὴν τὴν παράδοσιν καὶ ὅλας τὰς παραδόσεις νὰ φυλάττωμεν, διότι δὲν μᾶς παρέδωκεν μόνον τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. Μᾶς παρέδωκεν καὶ ἄλλας πολλὰς, μεγαλυτέρας τοῦ ἡμερολογίου τὰς ὁποίας τὰς καταφρονοῦμεν. Αἱ παραδόσεις εἶναι πολλαί, εἶναι μεγάλα καὶ μικρά. Πάσας ὀφείλομεν νὰ τὰς φυλάττωμεν καὶ τὰς μεγάλας καὶ τὰς μικράς. Καὶ ταύτας ἔδει ποιῆσαι, κακεῖνας μὴ ἀφιέναι. Πάντως ὀφείλομεν νὰ κάμνωμεν διάκρισιν καὶ περισσότερον νὰ προτιμῶμεν τὰς μεγάλας διότι ἐὰν προσέχωμεν εἰς τὰς μικράς καὶ καταφρονῶμεν τὰς μεγάλας θὰ πῆ καὶ εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος. «Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν. Ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι κακεῖνα μὴ ἀφιέναι. Ὁδηγοὶ τυφλοί, οἱ διῦλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες...». (Ματθ. ΚΓ', 23 - 25). Ἐὰν συγκρίνωμεν τὸ ἡμερολόγιον πρὸς τὴν ἀγάπην, τὸ ἡμερολόγιον εἶναι μικρὸν λιθαράκι, ἡ ἀγάπη εἶναι ὄρος μέγα. Ἄς προσέξουν οἱ παλαιοημερολογῖται διότι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν (οὐχὶ πάντες εὐτυχῶς) φυλάσσουν τὴν παράδοσιν τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου, ἀλλὰ καταφρονοῦν τὴν παράδοσιν τῆς πρώτης καὶ μεγάλης ἐντολῆς τοῦ Κυρίου. Καὶ ὄχι μόνον τοὺς ἐχθροὺς τῶν δὲν ἀγαποῦν, ἀλλὰ μισοῦν καὶ τοὺς ἀδελφούς τῶν παλαιοημερολογῖτας. Ἀνήκοντες εἰς δύο παρατάξεις παλαιοημερολογῖτων, τὴν τοῦ Φλωρίνης καὶ τὴν τοῦ

Κερατέας⁽¹⁾. Οί τῆς παρατάξεως τοῦ Κερατέας Ματθαίου, κατηγοροῦν τοὺς τῆς παρατάξεως Χρυσοστόμου Φλωρίνης ὡς αἰρετικούς. Ἐξ ἐναντίας ἢ τῆς τοῦ Φλωρίνης παρατάξις κατηγορεῖ τὴν τῆς Κερατέας. Ἀπόδειξις τρανοτάτη, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀγάπη, ἀγάπη ἀληθῆς, ἀγάπη εἰλικρινῆς, ἀγάπη καθαρὰ, ἀγάπη τελεία, ἥ τις κατὰ τὸν θεοκῆρυκα πρωτοκορυφαῖον Ἀπόστολον Παῦλον «*πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει*». (Α' Κορινθ. ΙΓ' 7). Ἐὰν ἀληθῶς ὑπάρχη εἰλικρινῆς ἀγάπη εἰς τοὺς καυχωμένους ὡς γνησίους Ὁρθοδόξους παλαιοημερολογίτας δὲν θὰ ἀλληλοῦβρίζωτο, δὲν θὰ ἀλληλοφθοноοῦντο. Ἡ καὶ ἐὰν ἢ μία ἐκ τῶν παρατάξεων εἶχεν ἀγάπην, ὄφειλε νὰ ὑπομένη τὰς κατηγορίας τῆς ἄλλης ἔστω καὶ ἐὰν ἦσαν ψεύδεις, συκοφαντικαί. Ὄφειλε νὰ ἐποιῆ ἐκεῖνο ὅπερ ἐποίουν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι. «*Λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν*» (Α' Κορινθ. Δ' 12). Οὕτως ἐποίουν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι, μιμούμενοι τὸν οὐράνιον καὶ θεῖον Διδάσκαλόν των, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, «*ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπειλεῖ...*»; (Α' Πეტ. Β' 23). Σταυρούμενος ἠύχετο ὑπὲρ τῶν σταυρωσάντων Αὐτὸν ἀχαρίστων παγκακίστων Ἰουδαίων, λέγων: «*Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι*». Οὕτως ὄφειλον ὡς φρόνιμοι, σοφοὶ καὶ συνετοὶ νὰ ἐποίουν καὶ οὕτως ὄφειλομεν καὶ ἐγὼ καὶ πάντες νὰ μὴ ἀποδίδωμεν κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας. Τινὲς τῶν παλαιοημερολογιτῶν οὐ μόνον ἐκείνους ποὺ τοὺς λοιδοροῦν ὑβρίζουν καὶ λοιδοροῦν ἀλλὰ καὶ πολλοὺς ποὺ δὲν τοὺς ἐλοιδόρησαν ποτέ. Ἄς

1. Εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι παρατάξεις ζηλωτῶν, ὑπερζηλωτῶν κ.λ.π. Ὑπάρχει καὶ παρατάξις ποὺ δὲν χαμετοῦν τοὺς ἀδελφούς των, ἵνα μὴ μιανθῶσι.

προσέξουν οἱ τοιοῦτοι νὰ μὴ πάθουν ὅτι ἔπαθεν ὁ προαναφερθεὶς πνευματικός, ὅστις εὐρέθη ἄλυτος διὰ τὰς ὕβρεις καὶ λοιδορίας, ἃς ἐξέμει ἐναντίον νεοημερολογιτῶν, ἐναντίον τοῦ συναδέλφου του, μετὰ τοῦ ὁποίου δὲν ἠθέλησε νὰ συνδιαλλαγῇ. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς παρέδωκε καὶ μᾶς παρήγγειλεν: «*Ἐὰν θὰ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος. Ἐὰν δέ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν*». (Ματθ. ΣΤ' 14, 13). Ὁ δὲ Θεοφόρος Ἰγνάτιος διδάσκει: «*Ὁ ἔχων ἴχνος μίσους εἰς οἰονδήποτε ἀνθρώπων, δι' οἰονδήποτε αἰτίαν, ἀλλότριος πάμπαν γέγονε τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ*». Ἄς προσέξωμεν πάντες παλαιοημερολογίται καὶ νεοημερολογίται, λαϊκοὶ καὶ κληρικοὶ, μεγάλοι καὶ μικροὶ, μήπως δικαιολογοῦντες ἑαυτοὺς καὶ μὴ συγχωροῦντες τὰ παραπτώματα τῶν ἀδελφῶν μας εὐρεθῶμεν ἀσυγχώρητοι, ἔξω τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ παρέξω τοῦ θεοῦ Νυμφῶνος Αὐτοῦ. Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω, ὁ ἔχων ὀφθαλμοὺς βλέπειν βλέπετω καὶ ὁ ἔχων νοῦν νοεῖτω, τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγαθόν, τὸ ἅγιον, τὸ τέλειον. Ὅσα ἀναφέραμεν, ἀνωτέρω, λυπηρὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἠκολούθησαν ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν τοῦ παπικοῦ νέου ἡμερολογίου καὶ τῆς ἀποβολῆς τοῦ παλαιοῦ πατρίου, εἶναι ὀλίγα, διότι ἐὰν ἐγράφοντο ὅλα καθ' ἓν χωριστά, θὰ ἐχρειάζωτο τόμοι δλόκληροι. Αἰτία δὲ ὅλων ἢ ἀπερίσκεπτος, ἀντικανονικὴ καὶ παράνομος εἰσαγωγὴ τοῦ παπικοῦ ἡμερολογίου, ἢ γενομένη οὐχὶ ὑπὸ Οἰκουμενικῆς ἢ τοπικῆς Συνόδου ὡς ἔδει γενέσθαι, ἀλλ' ὑπὸ ἐνὸς Πατριάρχου τοῦ Μελετίου Μεταξάκη καὶ τούτου μασσώνου, φέροντος τὸν ὑπατον τῆς μασσωνίας 33ον βαθμόν, καὶ 6 Ἀρχιερέων ἀντορθοδόξως φρονούντων. Εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ διόρθωσις καὶ κατὰ τῖνα τρόπον; Εἶναι δυνατόν, ἐὰν θελήσῃ ἢ Ἱερά Σύνοδος τῆς

Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Πρῶτον καθ' ὃν τρόπον ἐγένετο ἡ παρανόμως καὶ ἀντικανονικῶς εἰσαγωγή τοῦ νέου καὶ ἡ ἀποβολὴ τοῦ παλαιοῦ, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον κανονικῶς καὶ ἐννόμως νὰ γίνῃ ἡ ἀποβολὴ καὶ κατάργησις τοῦ νέου παπικοῦ καὶ ἡ εἰσαγωγή τοῦ παλαιοῦ, τοῦ πατρίου. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις φέρῃ ἀντιρρήσεις, ἐκείνη ὡς κρατήσῃ τὸ νέον διὰ τὰς μετὰ τῶν Ἐθνῶν συναλλαγὰς καὶ ἀλληλογραφίας· ἡ δὲ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ κρατήσῃ διὰ τὰς ἐορτάς, τὸ παλαιὸν Ἐορτολόγιον, ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον, καθώρισε ἡ Α' Ἁγία Οἰκουμ. Σύνοδος τὴν ἐορτὴν τοῦ Πάσχα νὰ μένῃ ἀσάλευτος. Ἐπεκύρωσαν δὲ αἱ 6 Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι καὶ ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα, καθώρισαν τὰς Δεσποτικὰς, Θεομητορικὰς, καὶ τῶν Ἁγίων ἐορτάς. Ἡ δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ Σύνοδος εἰς τὸν πρῶτον αὐτῆς κανόνα τοὺς τολμήσαντας νὰ παραλύσῃ τὸν ὅρον τοῦτον τὸν περὶ ἐορτῆς τοῦ Πάσχα, τοὺς μὲν κληρικούς ὑποβάλλει εἰς καθαιρέσιν, τοὺς δὲ λαϊκοὺς ἀποβάλλει τῆς Ἐκκλησίας. Τοῦτον τὸν ὅρον διεφύλαξεν ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἐπὶ 1600 περίπου ἔτη. Τὸ δὲ 1924 παρέλυσε ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Μελετίος. Ἴσως εὑρεθοῦν νὰ ἐναντιωθοῦν καὶ τινες κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, θεολόγοι φιλοπαπισταί, φιλολουθηροκαλβινισταί, καινοτόμοι, νεωτερισταί, μοντέρνοι, καταφρονηταὶ τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Πατερικῶν Παραδόσεων. Τούτους ἡ Ἐκκλησία ἀφοῦ νουθετήσῃ καὶ δὲν συνέλθουν, δὲν μετανοήσουν, ἀλλ' ἐπιμένουν, τότε μετὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν νουθεσίαν ὡς τοὺς ἀποβάλλῃ ὡς σεσηπῶτα μέλη.

Δεύτερον ὀφείλει ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, διότι τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον εἶναι παράδοσις τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐνῶ τὸ νέον εἶναι παράδοσις τοῦ ψευδοαλαθῆτου, ψευδοχρίστου Πάπα Ρώμης Γρηγορίου, καὶ τοῦ μασσώνου καὶ καινοτόμου Πατριάρχου Μελετίου. Διὰ τῆς καταργήσεως τοῦ παλαιοῦ Ὀρθοδόξου

ἐορτολογίου καὶ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέου παπικοῦ, καταργεῖται ἐνίστε τελείως ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Ἄλλοτε περιορίζεται εἰς μίαν ἡμέραν, ἄλλοτε εἰς δύο. Ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων εἶναι ἀρχαία παράδοσις ὡς ἀναφέρουν αἱ τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων Διαταγαὶ (Βιβλ. Ε'. Κ'). Ταύτης τῆς νηστείας μέμνηται καὶ ὁ Μ. Ἀθανάσιος. (Λόγος περὶ τῶν διαβαλ. τὴν ἐν τῷ διωγμῷ φυγὴν).

Περὶ τῶν Ἀποστολικῶν Παραδόσεων ὁ θεοκῆρυξ Ἀπόστολος Παῦλος ὀρίζει. *«Εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται, παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω»*. (Γαλ. Α' 9). Ἡ δὲ Ζ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ὀρίζει: *«Εἴ τις πᾶσαν παράδοσιν ἐγγραφον ἢ ἀγραφον ἀθετεῖ, ἀνάθεμα»*. Ἡ ἰδία Οἰκουμενικὴ Σύνοδος. *«Ἄπαντα τὰ παρὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν καὶ διδασκαλίαν καὶ ὑποτύπωσιν τῶν Ἁγίων καὶ ἀοιδίμων Πατέρων καινοτομηθέντα καὶ πραχθέντα καὶ μετὰ ταῦτα πραχθησόμενα, ἀνάθεμα»*. Ἐὰν ἐξακολουθήσωμεν ἀκολουθοῦντες τὸ παπικὸν ἡμερολόγιον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπαλλαγῶμεν τοῦ ἀναθέματος. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ οἱ Ἁγιοὶ Ἀρχιερεῖς ὡς φροντίσουν νὰ ἐπαναφέρουν τὸ πατροπαράδοτον ἡμερολόγιον· διὰ νὰ ἀπαλλάξουν ἑαυτοὺς καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν τῶν ἀναθεμάτων.

Τρίτον ὀφείλει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ ὀλόκληρος ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον καὶ ἀποβάλλῃ τὸ νέον καὶ παπικόν, καὶ ἐπανέλθῃ καὶ πάλιν ἡ ἕνωσις, ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ εἰρήνη. Πρὶν εἰσαχθῆ εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν τὸ νέον ἡμερολόγιον, ἡ Ἐκκλησία ἦτο μία. Μόλις εἰσήχθη, ἀμέσως διηρέθη εἰς δύο Ἐκκλησίας τὴν τῶν παλαιοημερολογιτῶν καὶ τὴν τῶν νεοημερολογιτῶν. Ἀπὸ τότε ἤρχισαν τὰ κακὰ ὡς ἀνωτέρω περιεγράψαμε καὶ εἰς τοὺς παλαιοημερολογίτας καὶ νεοημερολογίτας, κατὰ τὸ φιλοσοφικόν· *ἐνὸς ἀτόπου δοθέντος μύρια ἔπονται*. Τότε ἠκολούθησε καὶ ὁ ξυλοδαρμὸς τοῦ Πατριάρχου Μελετίου

καὶ ὁ διωγμὸς τοῦ ἐκ τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὁ τραυματισμὸς τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου ὑπὸ τοῦ κουρέως Καραγιαννίδου, ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου Πειραιῶς. Μετὰ τὸν τραυματισμὸν καὶ τὴν θεραπείαν τοῦ Μητροπολίτου εὐρισκόμενος εἰς Ἀθήνας μετέβην ἡμέραν τινα εἰς ἐπίσκεψιν του. Εἰσελθὼν εἰς τὸ γραφεῖον του εὗρον περίλυτον καὶ σκυθρωπὸν ἀναγινώσκοντα ἐπιστολάς. Μόλις μὲ εἶδεν ἐσηκώθη τοῦ καθίσματος καὶ μὲ πλησιάζει τεταραγμένος καὶ μὲ φωνὴν τρέμουσαν μοὶ λέγει: *Νὰ μὲ σώσης, νὰ μὲ σώσης, σὺ θὰ μὲ σώσης!*. Ἐφοβήθη κατ' ἀρχὰς μήπως τῷ συνέβη τι τῶν ἀδοκίμων καὶ λέγω. Τί συμβαίνει, Μακαριώτατε! Μοὶ δείχνει τὰς ἐπιστολάς καὶ μοὶ λέγει, κατατρομαγμένος. Νά, μοὶ γράφουν οἱ παλαιοημερολογῖται, ὅτι θὰ μὲ φονεύσουν! Ἐνθυμήσου, Μακαριώτατε, ὅτι σὰς ἔγραψα νὰ ἀφήσετε τὸ ἡμερολόγιον, νὰ μὴ τὸ θίξετε. 1600 ἔτη πού τὸ εἶχε ἡ Ἐκκλησία ἡ Ὁρθόδοξος οὐδὲν κακόν, οὐδεμίαν βλάβην, οὐδεμίαν ζημίαν ἔπαθε. *Τότε ἐσήκωσε καὶ τὰς δύο του χεῖρας καὶ ἐκτύπη τὴν κεφαλὴν του, καὶ ἔλεγε: Νὰ μὴ τὸ ἔσωνα, νὰ μὴ τὸ ἔσωνα. Αὐτὸς, αὐτὸς ὁ διεστραμμένος ὁ Μεταξάκης μὲ πῆρε στὸ λαιμό του. Ἠσύχασε, Μακαριώτατε, μὴ στενοχωρηῆσαι, μὴ φοβῆσαι, ἐγὼ θὰ σὲ βοηθήσω(!)*. Τί θέλεις ἀπὸ ἐμέ! Μοὶ λέγει, πῆγαινε εἰς τὸν πρόεδρον

1) Τὸν Μακαριώτατον εἶχε καταλάβει φόβος, διότι Πρωθυπουργὸς εἶχε γίνει τότε ὁ Τσαλδάρης ὁ Παναγῆς, ὅστις εἶχεν ὑποσχεθῆ εἰς τοὺς παλαιοημερολογίτας ὅτι ἐὰν τὸν ψηφίσουν νὰ γίνῃ Πρωθυπουργὸς θὰ ἐπανέφερε τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. Ἀλλὰ τοὺς ἐνέπαιξε καὶ ὄχι μόνον δὲν τὸ ἐπανεφερε, ἀλλ' ἔστειλε ἐξορία καὶ τοὺς Μητροπολίτας τῶν παλαιοημερολογιτῶν. Οἱ παλαιοημερολογῖται ὅμως ἐνεθάρρουν μὲ τὰς ὑποσχέσεις πού τοὺς ἔκανε καὶ ἠπέλουν νὰ φονεύσουν τὸν Χρυσόστομον, ὁ δὲ κ. Καραγιαννίδης ἀποφυλακισθεὶς τῷ ἔγραψε: Κύριε Παπαρόπουλε, γρήγορα νὰ ἐπαναφέρῃς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, διότι τὴν πρώτην φορὰν ἦλθον μὲ ψαλίδιον, ἀλλὰ τώρα θὰ ἔλθω μὲ μάχαιρα νὰ σὲ κατασφάξω.

δρον τῶν παλαιοημερολογιτῶν καὶ εἶπε αὐτῷ νὰ πάη εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ εἴπῃ νὰ μὲ διατάξῃ καὶ αὐριον τὸ πρωτὶ νὰ στείλω ἀγγελίαν εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας νὰ ἐπαναφέρουν τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. Ἀμέσως τῷ λέγω καὶ ἔφυγα χαίρων, ἐλπίζων ὅτι ἐπέστη ἡ εὐλογημένη ὥρα νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ ἐπιθυμία μου, νὰ ἴδω τὴν Ἐκκλησίαν ἠνωμένην καὶ εἰρηνευμένην. Ἐτρεξα ὡσὰν νὰ εἶχον πτερά· εὗρον τὸν πρόεδρον τῶν παλαιοημερολογιτῶν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Πετρακᾶκον. Ἐκεῖ εὗρον καὶ τὸν ἀντιπρόεδρον τῶν παλαιοημερολογιτῶν κ. Εὐστρατιάδην. Καλὰ πού σὰς εὗρον καὶ τοὺς τρεῖς, τοὺς εἶπον. Ἐρχομαι ἀπὸ τὸν Μακαρ. Χρυσόστομον κομίζων ἀγαθὰς ἀγγελίας. Μοὶ εἶπε νὰ τὸν διατάξῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἀμέσως θὰ ἐπαναφέρῃ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. Ὁ κ. Πετρακᾶκος, ὁ ὁποῖος πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἦτο παλαιοημερολογίτης ἀντέστη λέγων. Δὲν εἶναι δυνατόν, διότι οἱ παλαιοημερολογῖται εἶναι ἀγράμματοι καὶ δὲν πρέπει νὰ ὑποχωρήσουν οἱ Ἀρχιερεῖς. Προσεπάθησα νὰ τὸν πείσω, ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον. Ὅποτε λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Εὐστρατιάδης καὶ μετὰ θυμοῦ πλησιάζει τὸν κ. Πετρακᾶκον καὶ τοῦ λέγει: Εἶσθε ψεῦσται, ἄτιμοι, προδότες, καὶ σὺ καὶ ὁ Πρωθυπουργός, διότι ἐνῶ μᾶς ὑποσχεθήτε, ὅτι θὰ ἐπαναφέρετε τὸ ἡμερολόγιον, τώρα μᾶς ἐμπαίζετε. Δὲν πταίει ὁ Χρυσόστομος, πταίετε σεῖς. Ἐπιστρέψας εἰς τὸν Χρυσόστομον τοῦ εἶπον τὰ συμβάντα καὶ προσέθεσα. Ἐφ' ὅσον εἶσθε ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας δὲν πρέπει νὰ ζητᾶς νὰ σὲ διατάξουν ἄνθρωποι πολιτικοί. Μοὶ εἶπεν ὅτι ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν. Τότε τῷ εἶπον. Ἀποκρῦβηθι μικρὸν ὅσον, ἕως νὰ παρέλθῃ ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου. Ἐὰν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐν συμπνοίᾳ καὶ συμφωνίᾳ ἐπαναφέρουν τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον θὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἡ ὁμόνοια, ἡ συμφωνία. Θὰ παύσουν τὰ μίση, αἱ διαμάχαι, αἱ φιλονικεῖαι. Ἐὰν δὲν τὸ ἐπαναφέρῃ θὰ ἐξακολουθήσουν αἱ διαμάχαι, αἱ φιλονικεῖαι, τὰ μίση καὶ θὰ πάθωμεν ὅπερ εἶπεν ὁ Κύριος.

«Πᾶσα βασιλεία καὶ πᾶσα οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτὴν οὐ σταθήσεται. Καὶ ὁ Θεοκῆρυξ Ἀπόστολος Παῦλος: «εἰ ἀλλήλους δάκνετε προσέχετε μήπως ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῆτε».

Τέταρτον ὀφείλει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ ὀλόκληρος ἡ Ἱεραρχία νὰ φροντίσουν νὰ ἐπαναφέρουν τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον καὶ ἐνώσουν τὴν Ἐκκλησίαν διὰ νὰ κλείσουν τὴν θύραν εἰς τοὺς διαφόρους αἵρετικούς, Ἰεχωβίτας, Κουμμουνιστάς, Μασσώνους, Εὐαγγελιστάς, Οἰνίτας κ.λ. προπαγανδιστάς, οἱ ὅποιοι ἐπωφελοῦμενοι τῆς διαιρέσεως πλανοῦν τοὺς ἀπλοῦς καὶ ἀγραμμάτους, ἄλλους μὲ χρήματα, ἄλλους μὲ λόγια, λέγοντες. Βλέπετε τοὺς ἰδικούς σας Δεσποτάδες, Παπάδες, Καλογήρους, ἄνδρας, γυναίκας, πολιτικούς, πῶς ἀναμεταξύ των τρώγονται, ἀλληλοῦβρίζονται, ἀλληλοφθοноοῦνται; Ἀφήσατέ τους, ἀφήσατε τὴν θρησκείαν τους, ἔλθετε εἰς ἡμᾶς. Ἡμεῖς εἴμεθα καλοὶ ἄνθρωποι, δὲν μαλώνουμε, δὲν φιλονικοῦμε, ἡ θρησκεία μας εἶναι καλή, ἀληθινή.

Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς διαιρέσεως τῆς Ἐκκλησίας ἄχρι σήμερον μεγάλην ζημίαν, μεγάλην θραῦσιν ἔκαμνον καὶ κάμνουν προσηλυτίζοντες καθ' ἑκάστην.

Πέμπτον ὀφείλει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ ὀλόκληρος ἡ Ἱεραρχία νὰ ἐπαναφέρουν τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐπειδὴ, ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω, εἶναι παλαιὰ παράδοσις καὶ ὡς παράδοσις ὅσοι τὴν ἀθετοῦν, ἡ Ζ' Ἀγ. Οἰκουμενικὴ Σύνοδος τοὺς ὑποβάλλει εἰς ἀνάθεμα. Ἐκτὸς τῆς Ζ' Ἀγ. Οἰκουμενικῆς Συνόδου τὸ νέον παπικόν, Γρηγοριανὸν λεγόμενον, ἡμερολόγιον (ἐπειδὴ πρῶτος ὁ Πάπας Γρηγόριος τὸ εἰσήγαγε εἰς τὴν Δυτικὴν Ἐκκλησίαν, ἐπεχείρησε δὲ νὰ τὸ εἰσαγάγῃ καὶ εἰς τὴν Ἀνατολ. Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ δὲν ἐδὲ κατώρθωσε), τρεῖς κατεδικάσθη καὶ ἀναθεματίσθη ὑπὸ τριῶν Τοπικῶν Συνόδων.

Ἡ πρώτη συνῆλθε ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ 1583 ἐπὶ Πατρι-

άρχου Ἱερεμίου εἰς ἣν παρευρέθησαν ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Σίλβεστρος καὶ ὁ Ἱεροσολύμων Σωφρόνιος καὶ πολλοὶ Ἀρχιερεῖς.

Ἡ δευτέρα τὸ 1593 ὑπὸ τοῦ ἰδίου Πατριάρχου καὶ τῶν Πατριαρχῶν Ἰωακείμ, Πατριάρχου Ἀντιοχείας, Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων καὶ Μελετίου Πηγᾶ Ἀλεξανδρείας, ἐν τῷ Ναῶ τῆς Θεοτόκου Παραμυθίας, πρὸς ἀσφάλισιν τῶν Ὀρθόδοξων Παραδόσεων καὶ ἀποβολῆν τοῦ νέου παπικοῦ καλενδαρίου. Ὄρισε δὲ οὕτως: «**Ἀπαρασάλευτον διαμένειν βουλόμεθα τὸ τοῖς Πατράσιν διορισθὲν κελανδᾶριον περὶ τοῦ Ἁγίου Πάσχα...** Ἀπαντες οἱ τολμήσαντες παραλύειν τοὺς ὅρους περὶ τῆς Ἁγίας ἑορτῆς τοῦ σωτηριώδους Πάσχα ἀκωνότητος καὶ ἀποβλήτους εἶναι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ».

Καὶ τρίτον κατεδικάσθη καὶ ἀναθεματίσθη ἡ καινοτομία τοῦ Πάπα Γρηγορίου περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα ὑπὸ ἐγκυκλίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀνθίμου ἐξαπολυθεῖσα εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξους, ὑπογραφεῖσα καὶ ὑπὸ τῶν Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας Ἱεροθέου, Ἀντιοχείας Μεθοδίου, Ἱεροσολύμων Κυρίλλου καὶ δώδεκα Ἐπισκόπων. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἡ Σύνοδος διαλαμβάνει καὶ τὰ ἐξῆς ἀξιοσημείωτα. «**Κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας ἣν παρελάβομεν ἄδολον, παρὰ τηλικούτων ἀνδρῶν, ἀποστρεφόμενοι πάντα νεωτερισμὸν ὡς ὑπαγόρευμα τοῦ διαδόλου. Ὁ δεχόμενος νεωτερισμὸν κατελέγχει ἐλειπεῖ τὴν κεκρυμμένην Ὀρθόδοξον Πίστιν. Ἄλλ' αὕτη πεπληρωμένη ἤδη ἐσφράγισται, μὴ ἐπιδεχομένη μήτε μείωσιν, μήτε αὐξησιν, μήτε ἀλλοίωσιν...** Ὁ τολμῶν διανοηθῆναι, τοῦτο, ἤδη ἠρνήθη τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ἤδη ἐκουσίως καθυπεβλήθη εἰς τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα διὰ τὸ βλασφημεῖν εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὡς τάχα μὴ ἀρτίως λα-

λήσαν ἐν ταῖς Γραφαῖς καὶ Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις». Παρακαλῶ τὴν Σὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τοὺς Σοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Ποιμένας τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, ὅπως μὴ παραβλέψουν τὸ ζήτημα τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου καὶ τὸ θεωρήσουν ὡς ἀσημαντον καὶ μικρόν, ἀλλ' ἄς στοχασθοῦν καλῶς πόσα κακὰ ἐπροξένησεν, ἀλλὰ καὶ πόσα μέλλουν νὰ ἀκολουθήσουν. Ἄς στοχασθοῦν ὅτι ὅλα τὰ μεγάλα κακὰ, ἐκ μικρῶν ἔσχον τὴν αἰτίαν. Ὁ εὐχερῶς ὑπὸ τῶν μικρῶν ἠττηθεῖς, εὐχερῶς καὶ ὑπὸ τῶν μεγάλων ἠττηθήσεται, λέγει ὁ σοφὸς Μᾶρκος ὁ Ἀσκητής. Πολλάκις ἀπὸ μίαν σπίθαν μικρὰν ἤναψε μεγάλη φλόξ, ἣτις ἐπροξένησε μεγάλας ζημίας καὶ καταστροφάς, ἀπετέφρωσε οἰκίας καὶ πόλεις, ἐθανάτωσεν ἀνθρώπους καὶ κτήνη. Ἄς ἀναλάβουν φρόνημα ἀνδρεῖον καὶ Ὁρθόδοξον, ἄς μιμηθοῦν τοὺς ἀληθεῖς Ποιμένας τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ὁποῖοι ἐξεδίωξαν μακρὰν τῆς λογικῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ τοὺς κατὰ καιροὺς διαφόρους λοιμώδεις αἰρετικὸν λύκους καὶ διεφύλαξαν καὶ διέσωσαν τὰ λογικὰ πρόβατα. Λύκοι βαρεῖς λοιμώδεις καὶ ἄγριοι ἔχουν ὠρμήσει καὶ σήμερον κατὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀπειλοῦν νὰ κατασπαράξουν καὶ διασκορπίσουν τὰ λογικὰ πρόβατα, ὑπὲρ ὧν Χριστὸς τὸ πολῦτιμον αὐτοῦ αἷμα ἐξέχεε. Ποῖοι εἶναι αὐτοὶ οἱ λύκοι;

Πρῶτος ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἀθηναγόρας ὁ προσφεύγων εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Πάπα τῆς Ρώμης Παύλου. Ὁ ἀναγνωρίζων ὡς πρῶτον τὸν ψευδοαλάθητον τὸν ψευδόχριστον πάπαν, τὸν καταφρονητὴν τῶν θείων δογμάτων καὶ ἀποστολικῶν καὶ πατερικῶν παραδόσεων. Τὸν μεταμορφούμενον καὶ μεταβαλόντα τὴν ἀνδρικήν του μορφήν, ἣν τοῦ ἔδωσεν ὁ Θεὸς εἰς γυναικεῖαν. Ὁ ἐκ-

λιπαρῶν αὐτόν, νὰ τὸν ἀξιῶση πιεῖν ἐκ τοῦ αὐτοῦ Ποτηρίου, ἵνα ἐνωθῇ μετ' αὐτοῦ καὶ γίνῃ κοινωνὸς τῆς αὐτοῦ δόξης, μέτοχος καὶ ἄξιος τοῦ παπικοῦ νυμφῶνος.

Δεύτερος ὁ Ἀμερικῆς Ἰάκωβος, ὁ τολμήσας δημοσιεῦσαι ἄρθρον εἰς ξένας ἐφημερίδας, ὅτι τὰ θεῖα δόγματα, οἱ ἱεροὶ κανόνες καὶ αἱ ἀποστολικαὶ πατρικαὶ παραδόσεις ἐπαλαιώθησαν καὶ ἡ σημερινὴ νεολαία δὲν τὰ παραδέχονται καὶ πρέπει νὰ ἀντικατασταθοῦν. Μὲ ἄλλους λόγους νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τὴν νεολαίαν νὰ μᾶς κἀνῃ ἐκείνη κανόνας ἰδικούς της.

Τρίτος ὁ Χαλκηδόνης Μελίτων, ὅστις εἰς ὁμιλίαν του ἐν τῷ καθεδρικῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Τυροφάγου, συνέστησεν εἰς τοὺς πιστοὺς νὰ μὴ καταφρονήσουν τὸν καρνάβαλον, ἀλλὰ νὰ δείξουν σεβασμόν! μὴ χειρότερα!

Τέταρτοι, πάντες ὅσοι εἰσάγουν καινοτομίας εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Οἱ ἀποβαλόντες τὸ Ἱερατικόν, ταπεινόν, σεμνόν ράσον καὶ ἐνδυθέντες λαϊκὴν ἀμφίεσιν. Οἱ ἀποβαλόντες ἐκ τῶν Ἐκκλησιῶν τὰ Τέμπλα καὶ Ἱεράς καὶ πανσέπτους εἰκόνας, ὡς ἀχρήστους καὶ ρίψαντας εἰς ἀποθήκας καὶ ὑπόγεια. Οἱ εἰσαγαγόντες εἰς τινὰς Ἐκκλησίας τὸ ἀρμόνιον καὶ ἄλλα ὄργανα. Εἰς τούτους καὶ ἄλλους ὁμοίους των οἱ καλοὶ Ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας νὰ συστήσουν μετάνοιαν καὶ ἐπιστροφὴν εἰς τὰς ἀποστολικὰς καὶ πατρικὰς Παραδόσεις. Νὰ ἀποκαταστήσουν τὰ τέμπλα καὶ ἱεράς εἰκόνας εἰς τὰς θέσεις των καθὼς καὶ οἱ ἀποβαλόντες τὸ ἱερατικὸν ἐνδυμᾶ. Καὶ ἂν μετανοήσουν ἔχει καλῶς, εἰ δὲ καὶ ἐπιμένουν εἰς τὴν πλάνην καὶ τὸ ἴδιον θέλημα, ἄς ἀποβάλῃ τούτους ὡς σεσηπὸτα μέλη. Καὶ ἄς θέσῃ φραγμὸν εἰς τὸν μυστικὸν ἀμ-

πελώνα τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν. Ἐὰν οἱ Ποιμένες
 τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἀγαλάβουν φρόνημα γενναῖον Ὁρθό-
 δοξον, ὡς οἱ Ἅγιοι Πατέρες καὶ ἐκδιώξουν μακρὰν τῆς
 Ἐκκλησίας τοὺς νεωτεριστάς, καινοτόμους, μοντερι-
 στάς, καρναλιστάς, γυναικοπροσώπους, καταφρονητάς
 τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Πατρικῶν Παραδόσεων καὶ τοὺς
 ἀφήση ἐλευθέρους, τότε φόβος ὑπάρχει μήπως οἱ νεωτε-
 ρισταί, καρναλισταί, εἰσαγάγουν καὶ ἐντὸς τῆς Ἐκ-
 κλησίας τὸν καρνάβαλον, εἰσάγουν καὶ γυναίμας λει-
 τουργοὺς τῶν Μυστηρίων, ὡς ἤρχισαν εἰς τὴν Εὐρώπην.
 Ἄλλὰ δὲν θὰ προφθάσουν, διότι ἔρχεται ἡ μεγάλη ὄργη
 τοῦ Κυρίου ἐπὶ πάντα ὑπερήφανον, ὑβριστὴν καὶ κατα-
 φρονητὴν, τῶν ἐπιτολῶν καὶ προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ καὶ
 τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Πατρικῶν Παραδόσεων. Πρὶν
 λοιπὸν ἢ ἔλθῃ ἡ ὄργη τοῦ Θεοῦ ἡ μεγάλη, ἃς μετανοή-
 σωμεν πάντες διότι ὅλοι εἴμεθα ἁμαρτωλοὶ καὶ πρῶτος
 ἐγώ. Ἄς κλαύσωμεν πικρῶς καὶ ἃς ἐπιστρέψωμεν ὡς ὁ
 ἄσωτος υἱὸς πρὸς τὸν Εὐσπλαχνον Θεὸν καὶ Πατέρα ἡ-
 μῶν Οὐράνιον. Ἄς μισήσωμεν τὸν διάβολον καὶ τὴν ἁ-
 μαρτίαν καὶ πᾶσαν καινοτομίαν καὶ αὐτὸ τὸ παπικὸν τέον
 ἡμερολόγιον, τὸ παρανόμως εἰσαχθὲν καὶ πρόξενον πολ-
 λῶν κακῶν γενόμενον εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν,
 καὶ τοῦ λοιποῦ ὡς τέκνα φωτὸς περιπατοῦντες ἀξιωθώ-
 μεν καὶ τῶν ἐπερχομένων δεινῶν λυτρωθῆναι καὶ τῶν ἐ-
 πουρανίων ἀγαθῶν ἀξιωθῆναι. ἔλεει, χάριτι, οἰκτιρμοῖς
 καὶ φιλανθρωπία τοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ
 τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθέντος, σταυρωθέντος, τα-
 φέντος καὶ ἀναστάντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 καὶ πρεσβειῶν τῆς Παναχράντου Μητρὸς Αὐτοῦ καὶ πάν-
 των τῶν Ἁγίων. Ἀμήν. Ἀρχιμ. Φιλόθεος Ζερβάκος.